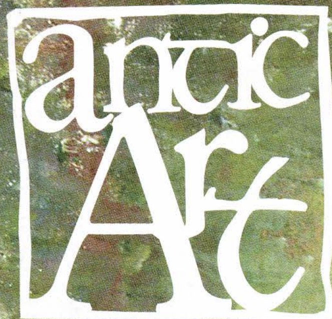

MAGAZIN

Revistă a pieței de artă din România | august - septembrie 2006 |

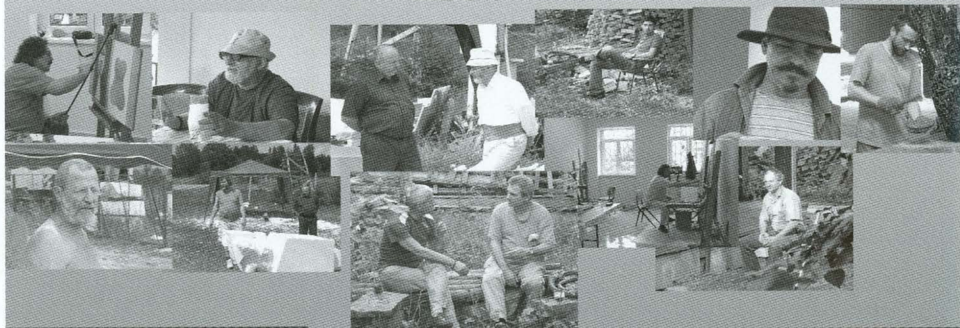
expozițiiantichitățianticariatefilatelie
numismaticăcase de licitațiimuzeeclasic
colecțiiconcerterestaurareatelierecarte
spectacoleavanpremierăgaleriideartă

Se distribuie **gratuit**
în fiecare lună

https://biblioteca-digitala.ro

Primaria Negresti-Oas
Casa de Cultura Negresti-Oas
Muzeu Tarii Oasului

SIMPOZIONUL de ARTA CONTEMPORANA
FORMA, CULOARE, TIMP
Sculptura-Pictura
Negresti-Oas
editia 1
2006

Corneliu Antim
Vlad Ciobanu
Ionel Cojocariu
Dumitru Cozma
Galai Petru Alexandru
Traian Moldovan
Ioan Anghel Negrean
Stefan Pelmus
Dorel Petrehus
Vasile Pop-Negresteanu
Valer Sasu
Ion Salisteanu

https://biblioteca-digitala.ro

Căutătorii de patrimoniu

Începem să îl exportăm pe Grigorescu, nu ca pictor național ci ca adevărat maestru al picturii noastre, cel care a făcut de fapt legătura profundă între arta românească și pictura modernă europeană prin prelungirea de la Barbison a picturii an plain air. Am putea să-l exportăm și pe Gheroghe Anghel dar nu putem trece în jurnalul autorităților decît încă un moment în care acest mare artist a fost uitat.!

Vorbim însă de cel mai scump ziar din lume, Zimbrulu și Vulturulu românesc sută la sută și cu cele mai scumpe timbre tipărite la noi francate pe frontispiciu. Vorbim despre el pentru că vorbește toată lumea: se află într-o clebră colecție particulară și va fi vândut la licitație peste o lună! România va participa ca să cumpere ceva care cu siguranță merită să fie în patrimoniul național? Cineva a propus primului ministru să finanțeze tranzacția. Este posibil ca partea elvețiană, casa de licitații, să accepte chiar un drept de preempțiune pentru România. Dar cineva trebuie mai întâi să pregătească banii pentru

ZIMBRULU și VULTURULU

achiziție. Să vedem!

Altfel rămânem cu patrimoniul ciuntit. E o veste proastă, dură, dar serioasă. Dincolo de culisele oricărei tranzacții de un asemena nivel, nu e puțin lucru să deții cea mai scumpă tipăritură gazetărească din lume, nu?! Să cumpărăm măcar lucruri noi dacă cele vechi se irosesc cumva. Și să nu luăm exemplul negative al rușilor adică să nu ne întrecem să raportăm câte ne-au

dispărut din patrimoniu. De la Ermitaj și arhivele Naționale din Moscova au fost furate sute de obiecte. Acum, alertat Vladimir Putin trece la fapte. Poate va recupera ceva. E într-un fel parte a campaniei neoficiale pe care o duc experții ruși în artă care încearcă să cumpere de pe piața internațională valori ale artei și culturii ruse scoase la licitații. Rușii vor să recupereze cultura... O fac și vecinii unguri care au făcut dintr-un pictor care a trăit la Brașov, Hans Mattis Teutsch, o vedetă internațională. Noi cu ce ne lăudăm?

vernisaje
expoziții
antichități
anticariate
case de licitații
colecții
filatelie
numismatică
galerii de artă
muzee
clasic
internetart
amintiri
restaurare
ateliere
carte
spectacole
concerte
avanpremieră
evenimente

anticArt magazin apare în fiecare lună și se distribuie gratuit în 5000 de exemplare.
Editori: Anticart Magazin SRL, J40/17402/17.10.2005, R 18045641
Remus Andrei Ion (editor coordonator) tel: 0744.156.840,
Dorin Mihalache tel: 0722.125.935
www.anticartmagazin.ro
anticartreview@yahoo.com,
remusandreion@gmail.com,
dorin_mihalache@yahoo.com
Format editorial și grafica:
Arhitection Studio
Layout: INNA Grup SRL -
tel: 0740.255.613
Parteneri anticArt magazin:
Fundația culturală Paolo Mercuri
(www.paolomercuri.ro)
Arhitection Studio

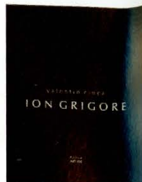

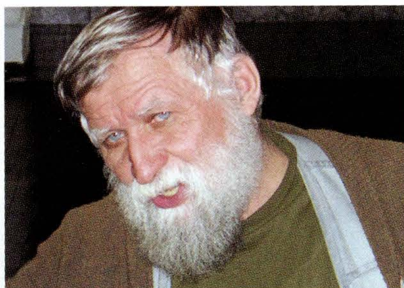
Coperta:
Nicolae Grigorescu - Adreescu la Barbison

https://biblioteca-digitala.ro

antic Art

Portret la minut

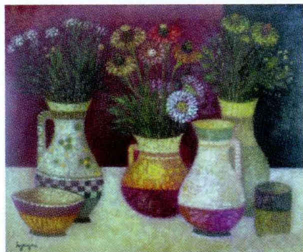
Definit adesea din perspectiva disponibilității pentru recuperarea valorilor satului tradițional ca spațiu matrice al eternității, Ion Grigore a adoptat un comportament uman și artistic în care firescul și naturalețea exclud orice bănuială de cosmopolitism. Dăruit cu har de creator, ca zugravii anonimi ai medievalității ștefaniene, artistul se simte mereu îndatorat acestora și fiecare gest are semnificația unei smerite reverențe. Mucalit chiar și atunci când slobozește cu dificultate cuvintele, devine cu totul alt om când urcă pe schele spre a picta un chip de apostol sau un înger. Barba arhierească îi conferă o expresie de monah și seamănă cu un Rubliov autohton.

Ion Grigore este unul dintre puținii locuitori ai paradisului terestru pe care-l identificăm în fiecare lucrare. În tablourile lui, îndeosebi în cele din satul natal Corni, este atâta liniște și împăcare încât vocile celor morți și așezați în lumea drepților în cimitir, se aud de departe. Poate exclama oricând, ca altădată Luchian: inspirația mea o văd toți, trebuie doar să priviți în jur. Tot astfel, ceea ce cade sub incidența privirii pictorului se transformă miraculos într-un nou și sugestiv tablou. Aici, casele satului, iarna pe uliță, toamna sau primăvara, biserica, ceremoniile, lucrul pământului, recoltele, fecioarele sau cumetrele din Corni, devin subiecte preferate și, desigur, privilegiate. Cromatismul lui se revendică de la verdele și albastrul murilor mânăstirești din Bucovina, brunul și ocrul din paleta pământurilor brăzdate de plugurile primăverii, auriul din frunzele întomnate. Așadar, ruralitatea lui ține nu atât de o opțiune obiectivă, gestionată rațional, cât de asumarea unui fel de a fi, unde autenticitatea nu pare un lucru de excepție.

Tensiunile din tablourile lui se motivează îndeosebi prin schema compozițională pe care numai aparent i-o furnizează natura și, de asemenea, prin pensulația febrilă, fragmentată, aproape pointillistă. Structurile planurilor și ritmurile geometric trasate pe coamele dealurilor au vitalitatea originarului și expresia cosmosului. Tot astfel, chipurile oamenilor par desprinse din frescele de la Voroneț unde țăranii au pozat pentru chipurile sfinților. Naturile statice nu au anvergura solemnă a olandezilor pentru simplul fapt că ele sunt merinde, hrana omului nevoiaș. Despovărate de aristocratism, oalele de lut pictate de Ion Grigore se despart de suratele lor din Delft prin caracterul frust, nesofisticat al frumuseții lor. Colorist în ordinea celor mari, Ion Grigore crede că a picta pentru cei mulți, pictezi pentru mult timp.

Valetin Ciucă

BANI PENTRU „ZIMBRULU ȘI VULTURULU"

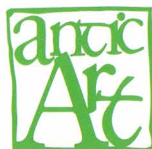
Cel mai scump ziar din lumea este o tipăritură românească, Zimbrulu șl Vulturulu, un jurnal care a fost la vremea lui francat cu opt mărci poștale Cap de bour, fapt ce îi sporește șl mai mult valoarea.

Ziarul în cauză se va vinde l ao casă de licitații din Geneva tn noiembrie, sursa fiind mai mult decât sigură: colecția Tomasini, celebră printre totl numismații șl filateliștii. În afară de „Zimbrulu și Vulturulu", colecția filatelică Tomasini cuprinde plicuri cu mărci „Cap de bour" din diverse emisiuni, pe care apar ștampilele Jassy (Iași), Foltitcheni (Fălticeni), Tekutscs (Tecuci), Roman și Piatra. Dor o parte din colecție a mai fost expusă, o parte însă a rămas complet inedită pentru public șl specialiștii în filatelie.

Ministerul Culturii din România vrea să participe la licitație șl a cerut deja bani primului ministru. Există chiar posibilitatea unor proceduri avantajoase pentru autoritățile române care ar putea cere casei de licitații dreptul de preemptiune care se practiceă în țările din vest pentru obiectele de importanttă națională care ar putea fi achiziționate de biblioteci sau muzee bugetare.

Ziarul Zimbrulu șl Vulturulu care este scos la licitație este foarte valoros datorită faptului că este francat cu opt timbre „Cap de bour" din emisiunea a doua, care în plus nu sunt separate, ci în două straifuri, unul de trei, altul de cinci bucăți. Straifurile au o valoare de colecție mult mai mare decât timbrele

https://biblioteca-digitala.ro

CULORILE GRĂDINII ÎN PEISAJUL ROMÂNESC

Expoziție de pictură românească modernă sub semnul Anului Francofoniei

Expoziția „Culorile grădinii în peisajul românesc" propune publicului o abordare inedită a unui secol de pictură românească (1850-1955), prin intermediul a 134 de lucrări din patrimoniul Muzeului Național de Artă al României ce ilustrează o temă plină de sensibilitate și lirism.

Expoziția reunește picturi datorate unor personalități marcante precum Theodor Aman, Nicolae Grigorescu, ștefan Luchian, Theodor Pallady, Gheorghe Petrașcu, Nicolae Tonitza, alături de lucrări semnate de artiști mai puțin cunoscuți precum Fidelis Walch, Nicolae Grant, Jean Neylies, Gheorghe Mărculescu sau Nicolae Stoica. Toate aceste opere sunt expresia pasiunii pe care artiștii o manifestă față de grădină, față de natură.

Alături de lucrări înfățișând grădini, în expoziție sunt prezente și peisaje, interioare, naturi statice, precum și portrete cu pitorești accesorii vegetale – toate dezvăluind un interes special acordat naturii, o viziune sensibilă caracteristică picturii românești. Selecția lucrărilor permite totodată o sumară trecere în revistă a evoluției picturii românești moderne, a interferențelor acesteia cu tendințele și curentele europene care au marcat racordarea sa la marea cultură occidentală. Parcursul evidențiază atât continuitatea viziunii tradiționale (C.D. Rosenthal - "Scenă la fântână", Mișu Popp - "Tânără în peisaj"), conservatorismul unor formule (Costin Petrescu - "Misitul", Dimitrie Mihăilescu - "Peisaj"), cât și momentele

de ruptură care au condus la revoluționarea limbajului plastic (Vasile Popescu - "Parc", Iosif Iser - "Peisaj din Franța").

Văzută pe rând ca univers exotic sau rustic, ca alegorie și simbol al feminității, ca spațiu de relaxare și petrecere a timpului liber sau, dimpotrivă, ca loc în care se desfășoară munci de sezon, grădina - în toate aceste ipostaze - este o metaforă ce introduce privitorul în intimitatea relației artiștilor cu natura surprinsă în toată complexitatea și diversitatea ei.

ZIMBRULU ȘI VULTURULU

ABONAREA SE FACE:
Iasi. La toate Librariile. Biuroulu administrat. strada Mijlor.
Districte Vedi pagina a 4-a.
Bucuresci. Librar. DD. Roseti si Ioanidi.
Transilvania, Bucovina. La adminis. postelore.

PRETIULU ABONAM:
Iasi. Pe unu anu 3 galbini.
Districte, Bucuresci, Streinatate: Adausulu portului postei
Corespondentiile se voru adresa la Biuroulu administrativu linga Biserica St. Ioanu.

individuale. Specialiștii estimează că gazeta ar putea fi licitată chiar șl la 2 milioane de euro, bani pe care partea românească ar putea să îi acorde.

Primele timbre „Cap de Bour" au fost tipărite la „Atelia Timbrului" din Iași, iar în prezent o piesă valorousă ar putea să atingă și suma de 300.000 de euro, în funcție de starea exemplarului, dacă a fost francat sau nu, dacă a circulat sau nu.

Primele mărci poștale "Cap de bour" au apărut înainte de Unirea Principatelor și au valorile de 27, 54, 81 si 108 parale șl au circulat doar patru luni. Sunt considerate de totl filateliștii unele dintre cele mai scumpe timbre din lume. În lume se mai găsesc 750 de exemplare din toate cele patru valori ale mărcii „Cap de Bour".

https://biblioteca-digitala.ro

Maestrul **de la Câmpina**

Popas, ulei pe panza, Muzeul Judetean de Arta Prahova
Peisaj cu bordei,ulei pe lemn, Muzeul Judetean de Arta Prahova
Cap de taranca, ulei pe lemn, Muzeul Judetean de Arta Prahova

În 1906, cu doar un an înainte de a se stinge din viață, Nicolae Grigorescu își prezenta retrospectiv opera pentru ultima oară publicului român, în pavilionul artelor din cadrul Expoziției Generale de la București.

Evenimentul avea o semnificație aparte, marelui pictor recunoscându-i-se pe bună dreptate rolul fundamental în propășirea artei de expresie națională. Chiar dacă prezentată selectiv și în compania lucrărilor altor artiști de seamă, opera lui Grigorescu era poate singura care corespundea integral, în domeniul său, caracterizării pe care N.I. Lahovary o făcea Expoziției Generale,, :... o icoană fidelă a muncii, a energiei poporului român și un inventar al avuției morale, intelectuale și materiale cu care s-a îmbogățit patrimoniul național". Depreciate de retorismul comunist, cuvinte ca acelea de mai sus aveau în epoca la care ne referim o rezonanță intensă pentru că acopereau un conținut pe cât de viguros, pe atât de real. Într-adevăr, până la N. Grigorescu nimeni nu mai imortalizase cu atâta acuitate și mai ales originalitate trăsăturile neamului și ale țării: „Nu știu dacă mai e pe lume vro țară al cărei pitoresc să se oglindească așa de limpede și de puternic în opera unui artist; ceea ce pot spune e că Grigorescu, înfățișând cum a înfățișat, pe pânzele lui, podoabele și sufletul patriei noastre, a făcut cu aceasta neamului nostru unul din acele prețioase daruri care iau loc între puterile active ale unei națiuni observa, pe bună dreptate, scriitorul Alexandru Vlahuță.

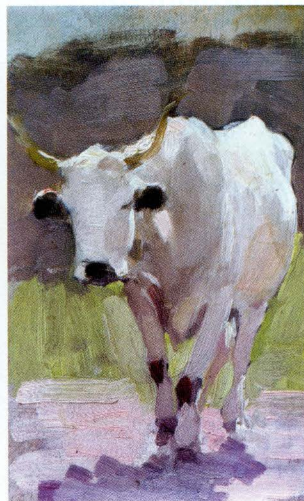
Grigorescu s-a consacrat studierii „însemnelor" naționale „ precum tipuri, costume, peisaje și altele" - încă din anii tinereții, dar preocupări similare nu constituiau la acea vreme o noutate în Principate. Înaintea sa mai mulți artiști, animați de idealurile pașoptiste, abordaseră subiecte cu caracter identitar, printre aceștia figurând Gheorghe Tăttărescu, Carol Popp de Szathmari, Henric Trenk sau Theodor Aman. De asemenea un admirabil „inventar" al comorilor identitare românești ne-a rămas de la maltezul Amedeo Preziosi, chemat de Domnitorul Carol I la începutul domniei să-i înregistreze deplasările prin locuri expresive ale patriei. Dacă nu deliberat, prin mijloacele de investigare - deși nu-i putem nega intenționalitatea demersului - atunci, în orice caz, prin multitudinea și varietatea tipurilor surprinse, Grigorescu s-a deosebit de toți ceilalți artiști ai generației sale care au abordat în opera lor specificitatea națională. Unii comentatori, referindu-se la aceste subiecte, nu au ezitat să vorbească de globalitatea cuprinderii, de totalitatea viziunii sale: „El este un pictor complect, care a atacat cu aceeași măiestrie peisajul înconjurător ca și figura omenească, evenimentele mai importante ale vieții, țerei, oamenii ei și mai ales populațiunea de baștină, în obiceiurile, porturile și locuințele ei." ***(va urma)***

Marian Constantin

https://biblioteca-digitala.ro

Taranca cu traista, ulei pe lemn, Muzeul N. Grigorescu Campina
Pastorita, ulei pe lemn, Muzeul Judetean de Arta Prahova
Boulean, ulei pe lemn, Muzeul Judetean de Arta Prahova

Le maître de la Câmpina

En 1906, un an avant sa disparition, Nicolae Grigorescu présentait pour la premiere fois son œuvre au public roumain, au pavillon des arts de l'Exposition Générale de Bucarest. L'événement avait une signification particuliere, car on reconnaissait ainsi, a juste titre, son rôle fondamental dans le développement de l'art d'inspiration nationale. Même si elle était présentée de façon sélective, a côté d'autres grands artistes, l'œuvre de Grigorescu était peut-être la seule a répondre entierement, dans son domaine, a la caractérisation que N.I. Lahovary donnait a l'Exposition Générale: „... une icône fidele du travail, de l'énergie du peuple roumain et un inventaire de la richesse morale, intellectuelle et matérielle s...t qui a agrandi le patrimoine national".

Déprécié par leur usage dogmatique sous le communisme, ces mots avaient, a l'époque, une résonance forte, puisqu'ils recouvraient un contenu vigoureux et réel. En effet, avant N. Grigorescu personne n'avait immortalisé avec tant d'acuité et originalité les traits du peuple et du pays: „Je ne sais pas s'il existe encore dans le monde un pays dont le pittoresque soit reflété de façon si claire et si forte dans l'œuvre d'un artiste; ce que je peux dire, c'est que Grigorescu, en représentant dans ses toiles tel qu'il l'a fait les trésors et l'âme de notre patrie, a offert a notre peuple un de ces cadeaux précieux qui s'integrent dans les pouvoirs actives d'une nation" - observait, a juste titre, l'écrivain Alexandru Vlahutã. Grigorescu s'est dédié a l'étude des „symboles" nationaux - „tels les costumes, les paysages et autres" - des sa jeunesse, mais ce type de préoccupations n'étaient pas nouvelles dans les Principautés. Plusieurs artistes avant lui, animés par les idéaux des quarante-huitards, avaient abordé des themes liés a l'identité nationale ; on peut en rappeler Gheorghe Tattarescu, Carol Popp de Szathmari, Henric Trenk ou Theodor Aman. Le maltais Amedeo Preziosi nous a laissé également un admirable „inventaire" des trésors identitaires roumaines ; il avait été appelé par le prince Carol I, au début de son regne, pour enregistrer ses voyages dans des lieux pittoresques du pays.

De façon consciente ou non - même si on ne saurait nier l'intentionnalité de sa démarche - par ses moyens d'investigation, et de toute façon par le nombre et la variété des types découverts, Grigorescu s'est distingué de tous les autres artistes de sa génération qui avaient abordé dans leur œuvre le spécifique national. Certains critiques n'ont pas hésité de parler de la globalité de la perspective, de la totalité de la vision: „Il est un peintre complet, qui a abordé avec le même talent les paysage et les visages humains, les événements les plus importants de la vie et du pays, et surtout la population autochtone, les coutumes, les costumes populaires et les maisons spécifiques.". **(va urma)**

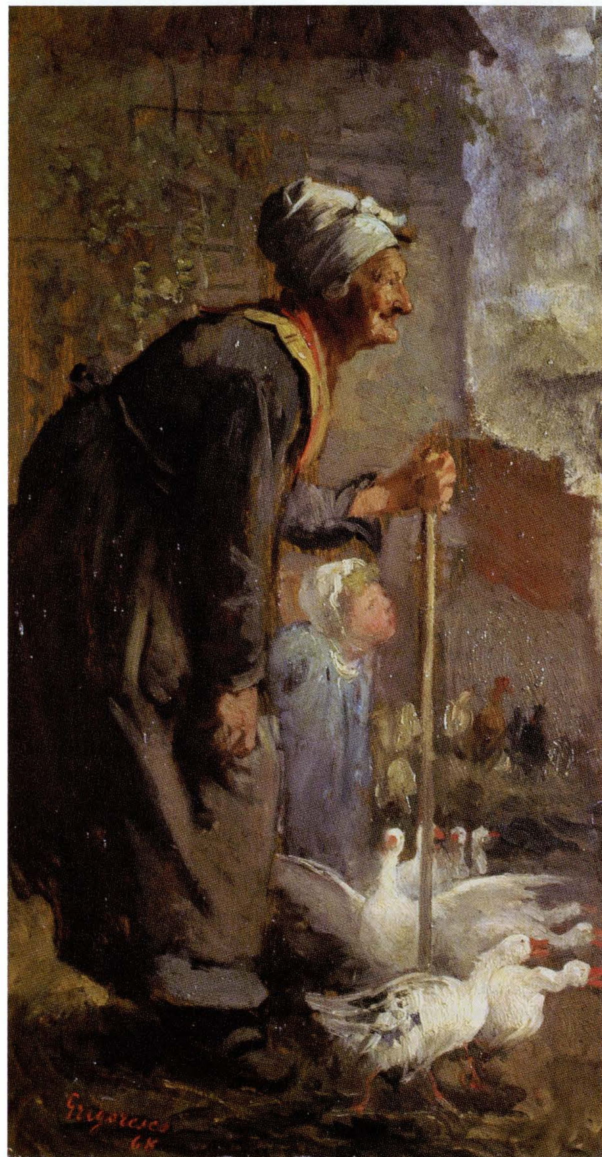
https://biblioteca-digitala.ro

antic Art

GRIGORESCU ÎN FRANȚA

antic Art

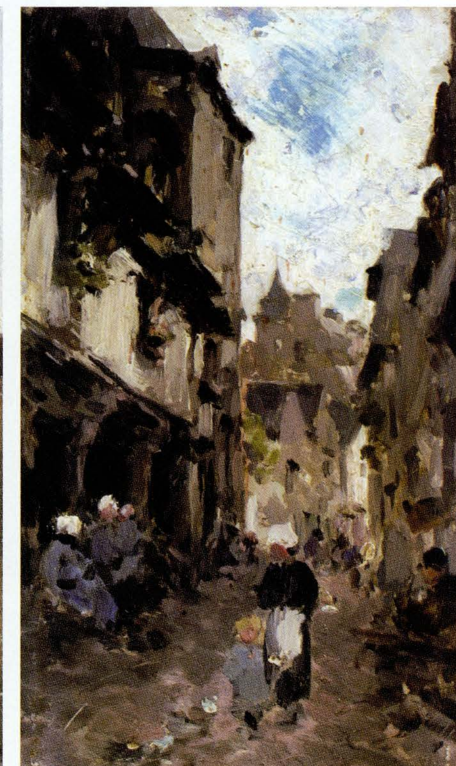
Itinerariul unui pictor român, de la Barbizon la Impresionism

AnticArt Maagzin continuă seria reproducerilor după picturile lui Nicolae Grigorscu exportate temporar în Franța pentru prima expoziție franceză dedicată exclusiv lui Grigorescu. Între timp expoziția s-a mutat la Musee depratamental de l'Ecole de Barbizon unde rămâne până pe 11 decembrie. Nu este o retrospectivă ci un demers monografic menit să refacă o legătură fundamentală între arta franceză și ce românească. Grigorescu, ;colit de francezi, antrenat pentru peisaje la Barbison, a fost artistul care a legat fundamental pictura românească de "canoanele" artei moderne europene. Grigorescu a impus în România pictura en plain air și a dezvoltat-o prin filtrul personalității sale. Dacă am putea reconsidera arta lui Grigorescu prin astfel de expoziții construite pe un anumit mesaj poate că peste câteva generații Grigorescu va scăpa de clișeele proletcultiste și va putea fi impus ca un mare artist European care a reușit o legătură puternică între arta picture estului și ce a vestului European.

La vieille femme aux oies (1868), *Musée National d'Art de Roumanie /* **Le gardien de Chailly (1867),** *Musée National d'Art de Roumanie /* **Le hussard rouge (1877 – 1878),** *Musée National d'Art de Roumanie /* **Rue a Dinan (1876),** *Musée National d'Art de Roumanie /* **Jeunes filles travaillant devant la porte (1885 – 1890),** *Musée National d'Art de Roumanie /* **Vieille femme de Brolle (1880 – 1885),** *Musée National d'Art de Roumanie*

https://biblioteca-digitala.ro

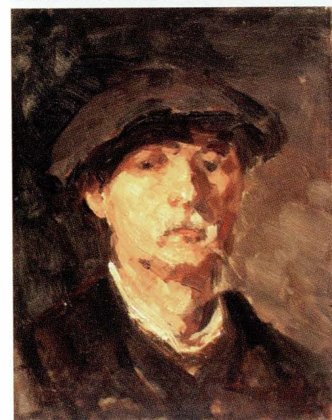

https://biblioteca-digitala.ro

Petite bretonne (1880 – 1885)
Musée National d'Art de Roumanie
Interieur a Vitré (1886)
Musée National d'Art de Roumanie
Les gardeuses des veaux (1885 – 1890)
Musée National d'Art de Roumanie
Paysage a Posada (1885 - 1895)
Musée National d'Art de Roumanie; Musée Zambaccian
Cabane dans la forêt (1895)
Musée National d'Art de Roumanie
Autoportrait au beret (1900)
Musée National d'Art de Roumanie; Musée Zambaccian
Portrait du peintre Laforce (1885)
Musée National d'Art de Roumanie
Tête de juif (1875 – 1880)
Musée National d'Art de Roumanie

https://biblioteca-digitala.ro

EXPOZIȚII

Nicolae Onucsan
ATELIER HAG

„Foto salon - promotia 2006"
CASA DE CULTURA A STUDENTILOR BUCURESTI
Hol parter

„Umor geometric"
Caricature de Nick Lengher.
CUPTORUL CU LEMNE

Iulian Augustin Fratila, *grafica*
GALERIA „GALATEEA"

Anca Muresan & Mircea Roman
pictura, sculptura, grafica.
GALERIA ANTICARIAT CURTEA VECHE

Floarea și Constantin Raducan
pictura si desen
GALERIA APOLLO

„Peisaje subiective"
Al Pann, Petre Anghel, Anatol Danilisin, Vasile Cojocaru
GALERIA ARTEXPERT

„Forma si culoare"
Dorin Baba, pictura „Forma si culoare"
GALERIA ARTIS

Roxana Niculae, *pictura*
GALERIA CAMINUL ARTEI, Etaj

„Spre lumina"
Nicoleta Albu, tapiserie „Spre lumina"
GALERIA CAMINUL ARTEI
Parter

„Pictura"
pâna la 31 August
Constantin Daradici (pictura)
GALERIA DE ARTA „CASA VERNESCU"

Horia Cucerzan
GALERIA SENSO

Olga Popescu
pictura
GALERIA NIT - ATELIER 35

Becejki Mihaela
gravura in lemn
GALERIA ORIZONT

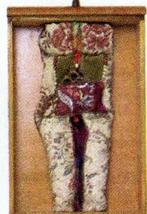
„Pastel"
Faur Ioan
GALERIA ORIZONT M

Grafica
Carmen Axinte si Gabriela Voicu
GALERIA SIMEZA

„Atelier 2006"
Alma Redlinger, pictura si desen
GALERIA VERONIKI ART

Mihai Potcoava
pictura
INSTITUTUL IRECSON
Sala Fedes

Groza Nicolae

Stendl Teodora

Mocan Nicolas

Pelmus Stefan

Galerie Espace Art 103

Art Contemporain Roumain

Caloian - Fikl Gheorghe - Groza Carmen - Groza Nicolae - Mocan Nicolas
Pelmus Stefan - Stendl Ion - Stendl Teodora - Tajo - Velicu Petre

En permanence

Marcel Grosaru dédie sa galerie Espace Art 103 à la promotion des artistes d'origine roumaine, peu connus en France. Voici un regard, une sensibilité « autre », un vent de fraîcheur venu de l'Est. Toutes les tendances sont représentées, avec ce léger « décalage » qui fait le charme de l'ensemble de ces 10 artistes.

Galerie Espace Art 103
103 rue de la Convention (dans la Cour à droite) - 75015 Paris
Tél. 01 45 54 65 94 - 06 80 84 77 36 - Mardi au vendredi de 14 h à 19 h 30 et sur rdv

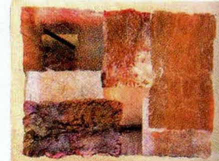
Tajo

Stendl Ion

Caloian

Fikl Gheorghe

Groza Carmen

Velicu Petre

https://biblioteca-digitala.ro

„S.T.A.S."
instalatie de Ovidiu Fenes
HT003 GALLERY

En Passant
Galeria Carturesti

Elena Hariga
Galeria Simeza

Giuliano Nardin
Galeria Top Art

Donatia pictorului, colectionarului, profesorului universitar Vasile Grigore
Muzeul de Arta Vasile Grigore

„Carnavali"
Anca Dodan - Crochiuri de scena, interpretari ale costumului venetian
LA SCENA

Gheorghe Ionita
PALATUL CERCULUI MILITAR NATIONAL
Sala Foaier

Oana Ducu
expozitie de icoane
PALATUL CERCULUI MILITAR NATIONAL

Radu Gherghulescu
expozitie de pictura
PALATUL CERCULUI MILITAR NATIONAL
Sala Ronda

„Marturii sigilare"
MUZEUL MUNICIPIULUI BUCURESTI

„Donatia Constantinescu Marghiolita Rogojan si Gheorghe Rogojan"
pictura si tapiserie
PALATUL PARLAMENTULUI
SALA BRANCUSI

EXPOZIȚII

„Animale Heraldice"
MUZEUL „GRIGORE ANTIPA"

„Calatoria"
expozitie de fotografie Ion Cucu
MUZEUL NATIONAL AL LITERATURII ROMANE

„Maestrul de la Campina"
Nicolae Grigorescu

MUZEUL NATIONAL COTROCENI

Jules Verne · Cinci Săptămâni în Balon ·
timişoara
mercy 7
iulius mall
iaşi
iulius mall
bucureşti
arthur verona 13
edgar quinet 9
anador center
cărtureşti
carte, ceai, muzică, dichis

https://biblioteca-digitala.ro

EXPOZIȚII

Maestrii gravurii cu daltita

MUZEUL NATIONAL DE ARTA

„100 de antichitati si flori din cele patru anotimpuri. Arta moderna chineza in stil traditional"

MUZEUL NATIONAL DE ARTA

Culorile gradinii in peisajul romanesc 1850-1955

Muzeul National de Arta

Constantin Brancusi, fotograf

Muzeul National de Arta

Ion Ion - un portet

de Ion Valentin Anestin

Muzeul National de Arta

Depozit - „aceasta nu este o expozitie"

MUZEUL NATIONAL DE ARTA CONTEMPORANA

Filme - Josef Dabering

MUZEUL NATIONAL DE ARTA CONTEMPORANA

Featuring: G.R.A.M. & Markus Scherer. Curator: Florin Tudor.

MUZEUL NATIONAL DE ARTA CONTEMPORANA

„Romania in timpul lui Carol I"

Expozitie-eveniment

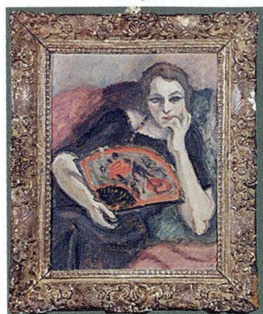
MUZEUL NATIONAL DE ISTORIE

„Laolalta. Ucrainenii"

MUZEUL TARANULUI ROMAN

Sala Foaier

Valente stilistice in creatia lui Theodor Pallady

grafica, gravuri, pictura in ulei

MUZEUL THEODOR PALADY

In/out

Alina Popa, fotografie

H'ART GALLERY

„Conform recensământului populației din 2002, ucrainenii din România reprezintă cea de-a cincea minoritate etnică din țara noastră, cu o populație de 61 353 persoane. Principalele comunități ale acestei minorități etnice, majoritar ortodoxă, se găsesc în Bucovina și Maramureș, Dobrogea și Banat" (din textul de prezentare al expoziției).

Expoziția temporară „Laolaltă. Ucrainenii" a fost realizată cu sprijinul Uniunii Ucrainenilor din România și va putea fi vizitată la Muzeul Țăranului Român (sala "Laolaltă") începând cu 24 august – ziua națională a Ucrainei.

* Acest proiect, inițiat în anul 2001 de către Muzeul Țăranului Român și ambasada Statelor Unite, cu fondurile Comisiei pentru Democrație, a dus deja la organizarea a trei expoziții despre rromii, maghiarii și germanii din România.

https://biblioteca-digitala.ro

100 DE ANTICHITĂȚI ȘI FLORI DIN CELE PATRU ANOTIMPURI

Expozitia "100 de antichitati si flori din cele patru anotimpuri. Arta moderna chineza în stil traditional" este parte a unui proiect mai amplu prin care Sectia de Arta Orientala a Muzeului National de Arta al Rom niei își propune sa prezinte publicului patrimoniul de arta asiatica detinut de muzeu.

Selectia expusa cuprinde 109 lucrari de arta decorativa provenind din China, care dateaza din anii 1950-1990.

Aceste obiecte sînt opera unor artizani cu abilitati deosebite, fiind manufacturate în tehnica cloisonné-ului si din materiale valoroase sau rare, cum ar fi fildesul, jadul, pietrele semipretioase, lacul, la care se adauga ceramica si portelanul. Ele au fost realizate în centre artizanale si institute de arta ce continua traditia atelierelor imperiale.

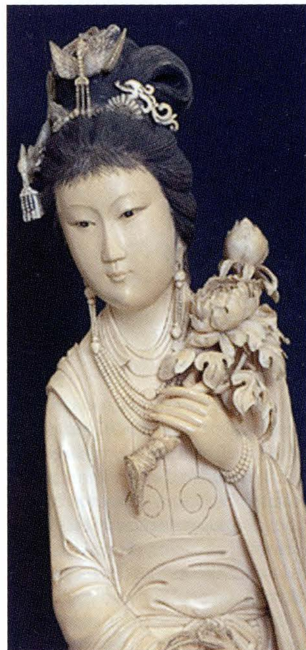
Numeroase exponate provin din

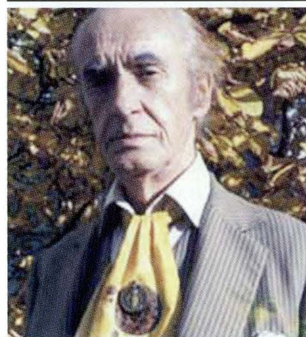

r ndul cadourilor de stat recuperate dupa decembrie 1989 din institutii ale statului comunist si resedinte oficiale, la care se adauga opere aflate în patrimoniul muzeului avînd varii proveniente. Sînt expuse în premiera cîteva lucrari interesante, parte a unei donatii mai ample oferite muzeului în anul 2002 de profesorul universitar Teodor Oniga din Brazilia.

Desi lucrate în materiale si tehnici diferite, piesele expuse prezinta o trasatura comuna: respectul pentru motivele decorative traditionale, nealterate de actualizari sau împrumuturi neasimilate din arta occidentala. Repertoriul ornamental, extrem de bogat, contine scene religioase, figuri mitologice si istorice, motive florale, pasari si insecte, animale reale sau fantastice, peisaje, simboluri arhaice, embleme de bun augur, motive geometrice savant concepute, hieroglife stilizate.

Prin intermediul acestor lucrari expozitia ofera o imagine de ansamblu a acelui segment al creatiei artistice care asigura pastrarea si perpetuarea formelor traditionale în China moderna.

Dupa lungi eforturi,si nu mult dupa albumul monographic, a aparut situl www.craciun-art.ro dedicat cinstirii memoriei marelui artist cea a fost Eugen Craciun. va dorim vizionare placuta. Va multumesc autorii: familia Craciun (Daniel si Mihaela) si web-designerul Mihai Negoi.

Artistul CLAUDIU VICTOR GHEORGHIU a primit "Premiul special al criticii" la Premiul international Taormina, Sicilia, ITALIA.Bienala de arte vizuale de la TAORMINA a fost organizata de Centro Diffusione Arte, Palermo-editorul prestigioasei revista de arta BOE, Asociatia cultural-artistica "Athena", Catania si sub patronajul Asesoratului cultural din Palermo , al provinciei Messina si al Primariei din Taormina.Juriul a fost format din personalitati ale vietii culturale din Peninsula, fiind condus de editorul si criticul de arta Sandro Serradifalco. Operele selectionate - 250 din 900 participante- au fost expuse in perioada 29 iulie-4 august 2006 la Palatul Corvaja din Taormina.

Centro Diffusione Arte
ASSOCIAZIONE CULTURALE "ATHENA" CATANIA
REGIONE SICILIANA Assessorato Beni Culturali PALERMO
PROVINCIA REGIONALE DI MESSINA
APT MESSINA

1° Premio Internazionale
" TAORMINA "
- Biennale d' arte visiva -

Premio speciale della critica all' Artista
Claudiu Victor Gheorghiu

Taormina, 30 luglio 2006
La giuria

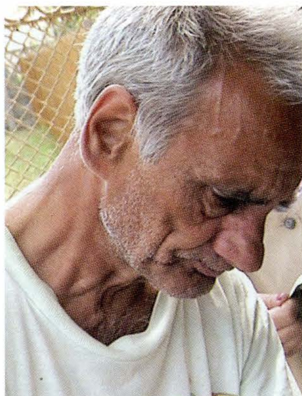
https://biblioteca-digitala.ro

Invitat la AnticArt

PAVEL ȘUȘARĂ

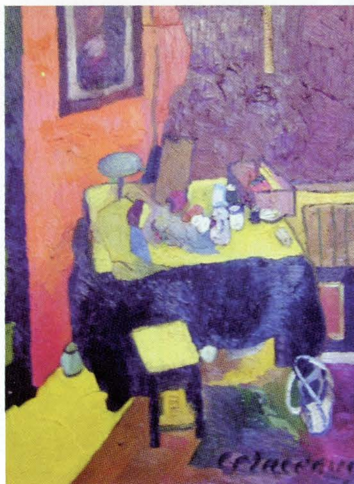
Constantin Cerăceanu (1940-2006)

De curînd, s-a stins din viață, în vîrstă de doar 66 de ani, pictorul Constantin Cerăceanu. După o îndelungă suferință și după multiple traume, printre care și o tentativă de răpire și de sechestrare la care a fost supus de către un escroc cu reverii de colecționar, el s-a stins la sanatoriul din Zătreni, răpus de o boală năprasnică, asociată unei vangoghiene schizofrenii paranoide, cînd impasibile și autiste, cînd explozive și destructurante, pigmentată cu dese pusee suicidare.

Fiu al Mariei și al lui Constantin Cerăceanu, el s-a născut în ziua de 29 octombrie 1940, în localitatea Drăgășani - Vâlcea. După ce lucreză, o vreme, ca vopsitor la Cooperativa Sârguința și apoi la Complexul pentru Industrializarea lemnului Vâlcea, uremează, în intervalul 1960 - 1966, cursurile Institutului de Arte Plastice N. Grigorescu din București, secția pictură, clasa Corneliu Baba, unde îl coleg și pe Mirel Zamfirescu. Din 1966 este profesor de desen la școala nr. 4 din Râmnicu-Vâlcea, instituție în care se și definitivează în 1969. În ianuarie 1992 de pensionează anticipat, din motive de sănătate, cu pierderea capacității de muncă, gradul II. În 1997, pictorul Gheorghe Dican și încă vreo cîțiva prieteni îi organizează o expoziție la Râmnicu-Vâlcea, prima și, pînă în 2003, cînd Galeria Luchian 12 îi organizează o

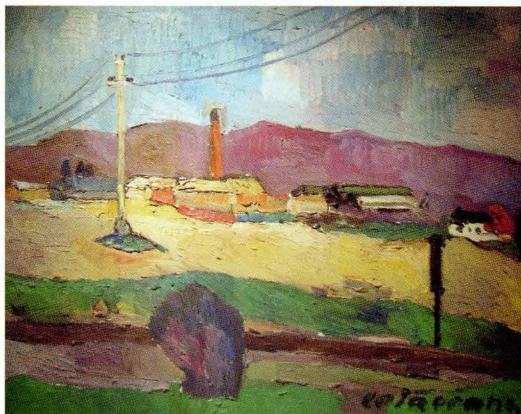
https://biblioteca-digitala.ro

importantă expoziție, ultima ieșire în public a pictorului. Cu prilejul primei expoziții, Muzeul de Artă Vâlcea îi achiziționează patru lucrări. Constantin Ceràceanu nu a fost primit în Uniunea Artiștilor Plastici, iar de mai mulți ani nu a mai reușit să picteze, opera lui fiind extrem de restrînsă.

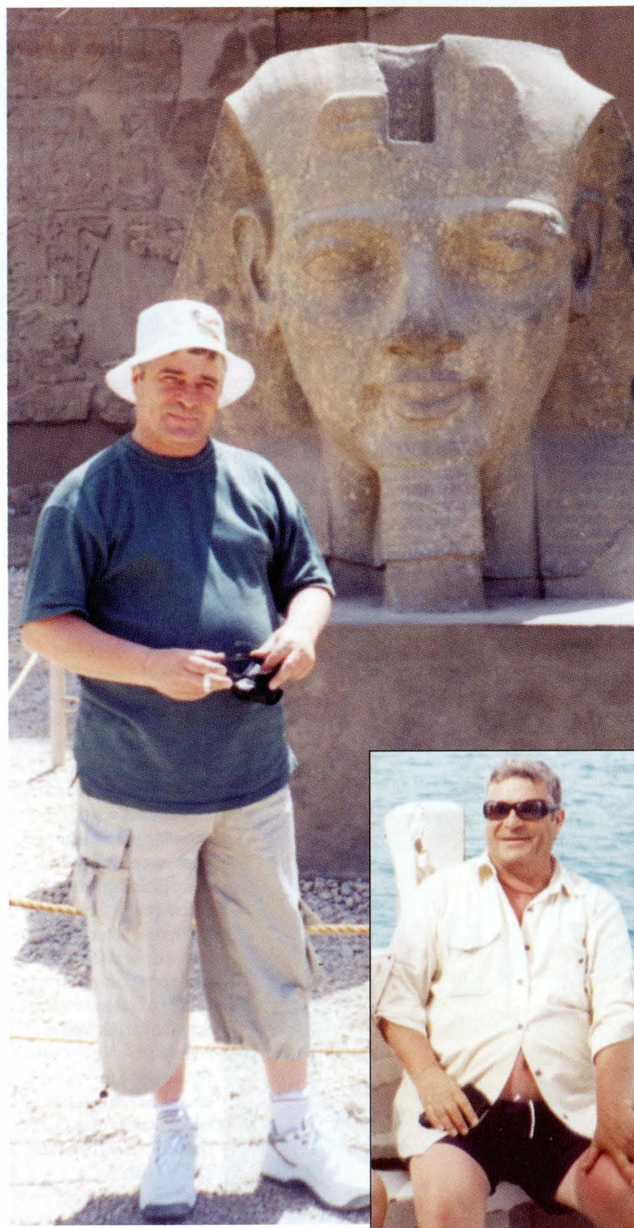
Constantin Ceràceanu este, în esență, un intimist, însă lumea lui, fie aceea deschisă, a peisajului, fie aceea delimitată sever, a interiorului, este una a senzațiilor pure și a unei vizualități debordante. În acest spațiu atît de restrîns, cu atît de puține evenimente și total inapt de a genera desfășurări epopeice, pictorul își găsește cele mai puternice argumente ale libertății. Chiar și atunci cînd obiectele sînt marcate, iar prezența lor este indiscutabilă - de multe ori ele sînt adevărate porți către lumea copilăriei, cum ar fi călutul de lemn care se plimbă obsesiv prin nenumărate imagini - privirea trece dincolo de opacitatea lor concretă și dezvăluie stocul imens de de energie și de culoare camuflat în morfologia acestora. De la observația cea mai banală și de la obiectualitatea cea mai previzibilă a lumii din jur, Ceràceanu se ridică la abstracția pură a limbajului și la potențialul infinit al culorii virgine, spre a reveni, apoi, la inocența edenică a obiectelor mici și însingurate. Fără nici o povestire explicită și în afara oricărui discurs periferic, există în viziunile artistului proximitatea continuă a unei maternități difuze, presentimentul securizant al unui vast freamăt placentar. Un amestec de teamă și de bucurie, de explozie și de prăbușire, de instinct al recluziunii și de vocație a dezmărginirii străbate prin toate compozițiile sale, indiferent de identitatea lor imediată. Temperamentul său, vulcanic și riguros în același timp, se manifestă irepresibil, reconstruiește lumea reală, îi distruge formele episodice și îi transferă esența în realitatea incoruptibilă a limbajului, deposedat de orice sarcină anexă. Gestul mecanic, materia densă, asemenea unei lave încremenite pe versantul craterului, particularizează în plus, prin insemnele unei mari energii lăuntrice, această fascinație sălbatică în fața culorii, o fascinație primitivă și magică, situată cu totul în afara stereotipurilor culturale. Deși această pictură este lipsită de orice ideologie, prin consecințe ea se apropie, ca dinamică a privirii și ca anvergură a gestului, de atitudinile foviștilor față de expresia artistică, în general, și de limbaj, în particular. Dar indiferent unde ar putea fi plasat acest demers în ansamblul fenomenului european, în spațiul modernității și al contemporaneității artei românești el este absolut singular și deschide porțile unei problematici cu totul necercetate pînă acum. Iar dacă ar fi să facem și trimiteri istorice, de la Țuculescu încoace nici un temperament artistic nu s-a manifestat cu o asemnea forță, dar cu o forță căreia i se adaugă și o imensă candoare, fapt care împinge decisiv convenția artistică înspre actul profund al devoțiunii și către gestul înalt al celebrării.

https://biblioteca-digitala.ro

Culoarea împietrită

Bogdan Pietris, In patru ipostaze ale luminii

Pentru Bogdan Pietris, acum cateva zile, pensula a incremenit pe paleta, intamplator sau nu, pe-o pata de albastru ceruleum, fluidizata pana la imaterialitatea transparentelor angelice. Precum irisul usor ostenit al ochilor sai mangaind oglinda lagunelor deltaice, de care era atat de indragostit. Cu putine luni in urma, la Galeria „Orizont", tablourile lui savarseau, ca de obicei, jubilantul ritual al seductiei vizuale, cu care isi rasfata deopotriva admiratorii si pizmasii. Nimeni nu si-a inchipuit, atunci, ca evenimentul urma sa fie cel de pe urma.

Nu m-am incumetat sa-l comentez de prea multe ori. Ma intriga, marturisesc, aura lui de print al culorii, blagoslovit de cascada lingusitorilor de ocazie, deloc putini, care ii mobilau pana la sufocare viata, impingandu-l spre desfatatoarele oaze ale multumirii de sine, dar si macinandu-l perfid - ca picatura chinezeasca - pe dinauntru.

Avea si un soi de candoare adolescentina, drapata in elegante si invariabil sobre accesorii vestimentare, care ii confereau un aer de mister si sarm nobiliar. Era primitor, generos si deschis cu toata lumea. In zambetul lui cvasipermanent si vag complice isi aflau adapost si bunii si raii, si tinerii si varstnicii, si maestrii si neofitii...

Succesul nu l-a ocolit. Din prinosul lui si-a nutrit legendara boerie boema - singura maladie de care parea sa sufere incurabil si adevarat. Il asociam, in forul meu launtric, nu fara admiratie, lui Pasadia, faimosul personaj-craidon din nuvela lui Mateiu Caragiale Craii de Curtea veche, din stirpea caruia imi placea sa cred ca se trage, motivandu-i astfel alura aristocratica si putin desueta.

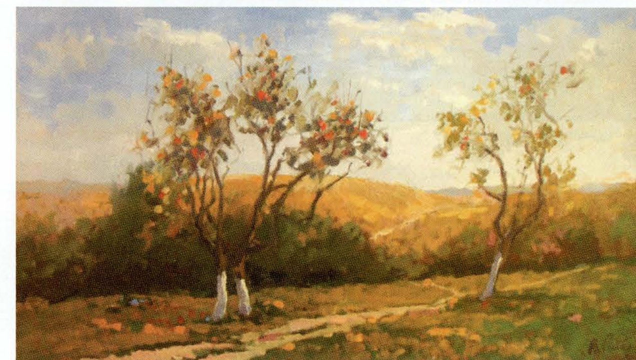
In particular insa, relatiile noastre au avut, ori de cate ori a fost nevoie, incarcatura ideatica si profesionala de care avea nevoie si pe care a pretuit-o intotdeauna cum se cuvine. In primavara trecuta, convenisem amandoi, intr-un fugitiv tete-a-tete, sa pregatim un album monografic si o expozitie reprezentativa spre finele anului viitor, ce urmau sa-i consacre autoritatea si prestigiul profesional in universul artei noastre contemporane. Port, iata, povara nobila a mostenirii unei promisiuni! Pentru Bogdan Pietris, cortina dainuirii lui pamantene a cazut. Prea nedrept si mult prea repede. Pentru pictura sa insa, drumul in timp si in constiinta sensibila a semenilor abia a inceput!

Arta sa o merita cu prisosinta, chiar daca ea s-a implinit sub imboldul unei tendinte estetice clasificate, de mult, de exegetii in materie, drept epuizata. Faptul ca el (si altii asemenea lui!) a indraznit sa resusciteze filonul savorilor plastice impresioniste poate parea multora ridicol si hazardat, intr-un timp al tendintelor negatoare si experimentaliste extreme. Nu s-a sfiit sa imbrace armura hidalgo-ului donquijotesc pentru a infrunta delirul decadent al gustului si optiunilor artistice (pe care le socotea eretice si teribiliste) a contemporanilor sai de oriunde.

Pentru ca el a crezut cu nezdruncinare in virtutile mereu invingatoare ale marii picturi de savalet - culoarea, compozitia si desenul. Toate, inca departe de a-si fi epuizat aspiratiile spre perfectiune, iar la scara experien-

https://biblioteca-digitala.ro

telor individuale cu apetenta pentru performanta desavarsita si virtuozitate, ce pare sa nu cunoasca limite. Bogdan Pietris a fost format in acest cult al desavarsirii perpetue. El a insuflat si celor ce i-au fost in preajma nevoia imperioasa si profund umana de a trai in armonie si frumusete. Opera lui in ansamblu, dar si conduita lui artistica, vocatia pedagogica pe care si-a exersat-o uneori cu temeinice foloase sunt o pledoarie pentru adevarul si rectitudinea unor astfel de crezuri, estetice si artistice, carora li s-a daruit cu o fervoare mistuitoare. Nu i-a pasat niciodata de stridenta contondenta a vocilor care il judecau fara mila, dar si fara obiectivitate. Tocmai in aceasta detasare senioriala s-au aflat, imi place sa cred, resursele lui de supravietuire in aceasta jungla contemporana a „vocilor" si expresiilor artistice. A stiut sa nu cada prada frivolitatii si nici prolificitatii autopastisante. Desi s-a impus prin stil! Stapan pe mijloacele plastice solid insusite si flexibil decantate de-a lungul unei prodigioase cariere, Bogdan Pietris a explorat germenii innoirii artei sale in chiar substanta traditiei impresioniste, in descendenta careia el s-a aflat. Calitatile de colorist sensibil si virtuoz, libertatea si precizia delimitarii si modelarii formei direct in culoare, sintetismul rafinat al compozitiei, vibratia poetica a imaginii si mesajului plastic, intotdeauna cordiala si inteligibila, puse in slujba unui discurs limpede si recognoscibil, iata pe scurt esafodajul de atribute pe care artistul, abia plecat dintre noi, si-a arhitecturat opera.

Mereu senin si constient de valorile pe care le-a slujit cu ardoare, Bogdan Pietris s-a grabit, iata, sa intre direct in istoria picturii romanesti dintotdeauna ca o punte vie intre doi versanti ai aceluiasi ideal si univers spiritual. Numai ca, pentru moment, culorile lui au impietrit putin pe paleta.

Corneliu Antim
articol preluat din **ziarul de duminică**
25 Aug 2006

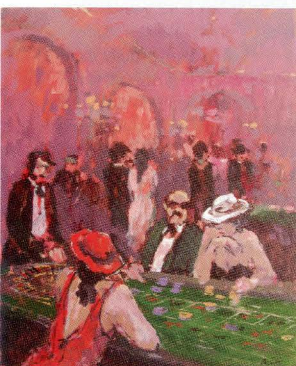

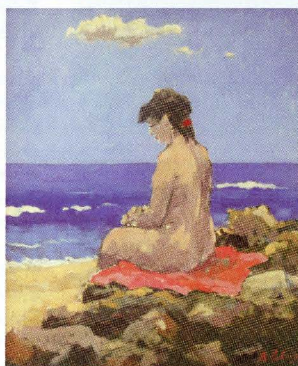

https://biblioteca-digitala.ro

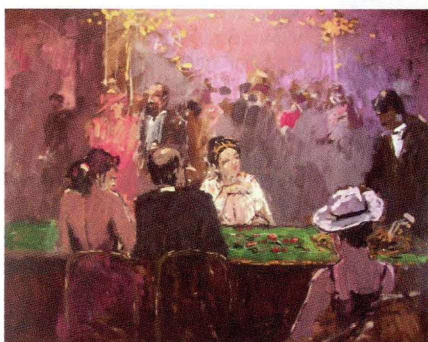

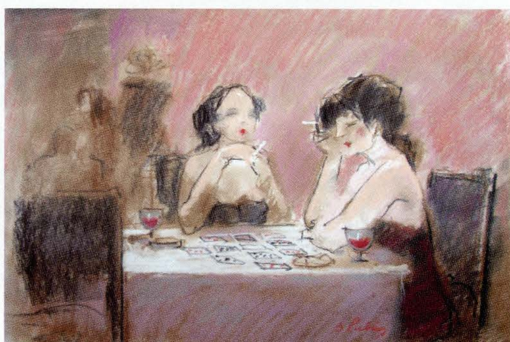

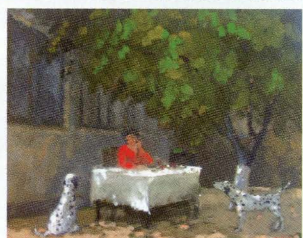

https://biblioteca-digitala.ro

PETRE OPREA

ÎNTÂMPLĂRI HAZLII
CU ȘI DESPRE ARTIȘTI PLASTICI

În toamna anului 1942 locotenentul Ion Musceleanu se află cu regimentul lui cantonat de mai multe luni în garnizoana Tighina, orășel în care la tot pasul întâlneai o crâșmă cu un vin de calitate și foarte ieftin. Într-o zi află că a fost căutat de un plutonier, care insista să-l vadă cât mai repede și i-a dat ca loc de întâlnire în seara aceea un local deocheat. S-a dus mai mult din curiozitate și nu mică i-a fost bucuria să-l întâlnească pe Lucian Grigorescu, prietenul mai vârstnic. A urmat un chef monstru, căci li se alăturase și alți ofițeri, stâlpi ai crâșmelor, fermecați de povestirile picante ale lui Lucică și încântați că au dat peste un băutor veritabil. Chefurile s-au continuat aproape în fiecare seară, schimbându-se localurile, de fiecare dată cei doi fiind tartorii multor șotii. Asemenea orgii au ajuns repede la urechile comandantului regimentului care, fire integră, însă om cult și fin, se amuza doar de fiecare dată când îi erau relatate. De la o vreme, cei ce-i aduceau la cunoștință faptele acestora își arătau nemulțumirea și indignarea cerându-i luarea de măsuri întrucât deseori la întoarcerea în zori de la chefuri, locotenentul Musceleanu ajutat de ordonanța lui îl căra de subsuori pe plutonierul Grigorescu, beat criță, în văzul localnicilor și al ostașilor și în plus îl mai gratula birjește cu vorbe de ocară. Mai mult, amândoi se deplasează călărind împreună pe calul locotenentului, încălcând regulamentele militare spre hazul trecătorilor. Colonelul s-a simțit dator să-și atenționeze subalternul. Momentul este oferit de un spectacol grotesc dat într-o dimineață de aceștia în plin centrul orașului. Ce se întâmplase? De cu seară se duseseră la o cârciumă dintr-un sat vecin și cum acolo i-a apucat o ploaie cu găleata când aveau de gând să plece, au hotărât în consecință, să petreacă acolo toată

https://biblioteca-digitala.ro

noapte, urmând să se reîntoarcă la garnizoană a doua zi dimineață în zori. Când au plecat n-au mai putut să încalece amândoi calul, cum o făceau de obicei, ci le-a trebuit ajutorul comesenilor. și astfel, mai la pas, mai în trapul calului, bălăbănindu-se îngrozitor înaintau vitejește spre regiment. La vreo 300- 400 de metri de poarta cazărmii, calul s-a poticnit și călăreții s-au trezit pe jos în băltoace. Musceleanu s-a sculat cu greu primul și s-a înălțat sprijinindu-se de dârlogul calului care îi privea liniștit și cuminte. Cu greu s-a sculat în picioare și Lucian Grigorescu, dar dacă nu l-ar fi susținut prietenul ajungea din nou jos în băltoace. Cu eforturi înzecite, scăpându-l de mai multe ori din brațe pe jos Musceleanu a reușit să-l așeze ca pe un mort de-a latul șeii pe Lucică și ținându-l de picioare să nu cadă în cealaltă parte a calului a pornit spre destinație. Cum nici pe el nu-l prea țineau picioarele, au trebuit să facă multe halte. Așa au intrat triumfători în cursa regimentului. Era firesc ca în urma unei atari indiscipline, comandantul să ia împotriva lor măsuri drastice și exemplare, întrucât se aflau pe front. Colonelul a lăsat admonestarea pe a doua zi și când lua masa de prânz la popotă cu toți ofițerii a început cu blândețe să-l admonesteze pe Musceleanu că purtarea lui este un exemplu negativ pentru ostași și ofițeri, iar comportarea ca de subaltern fașă de plutonierul Grigorescu este scandaloasă și această poziție trebuie s-o curmeze imediat. După scuzele de rigoare Musceleanu a precizat că se simte mândru a fi prietenul plutonierului și îi va accepta și de acum încolo orice vorbă deplasată căci îl admiră ca pe un mare pictor. Replica a venit tăioasă din partea unui căpitan: „Dar dumneata ești locotenent, iar el doar un plutonier".

Răspunsul a venit prompt: „În civilie el este în pictură un general, iar eu un pârlit de soldat".

Incidentul s-a oprit aici. În schimb Lucică Grigorescu, aflat acolo concentrat în cadrul direcției presei și propagandei ca reporter de război a fost pedepsit moral, trebuind să-și dovedească măiestria realizându-le tuturor ofițerilor spre convingere câte o lucrare- două, ceea ce a făcut cu larghețe, ba, mai mult, acceptându-le valoroasele critici în preambulul chefurilor comune.

OBSERVATOR CULTURAL

https://biblioteca-digitala.ro

antic Art

CASE de LICITAȚIE

MONAVISSA

porțelan, bijuterii, obiecte de argint, orologie, mic mobilier stil, tapiserii, covoare, diverse, pictură, grafică, sculptură, icoane, obiecte de cult, sticlă, ceramică, metal.

www.monavissa.ro;
office@monavissa.ro
Calea Victorieinr 118, et. 3, camera 309, sector 1, București
Tel/fax: 021 315 5828, 021 307 204

Casa de licitație ALIS

Pictură, sculptură, icoane, bijuterii, sticlărie, porțelan, mobilier, țesături, covoare

www.alis.ro; office@alis.ro
Teatrul Național de Operetă
Bd. Nicolae Bălcescu nr. 2,
București,
Tel: 311 20 14, 311 20 15,
0723 660 947

Magdalena Rădulescu
CALUȘARII, tempera grasa/lemn, cu dedicatia autoarei catre Margareta Istrati (sotia lui Panait Istrati), 1972.
Tamara Izbasescu
GAVROCHE, carbune si creioane colorate/hartie, semnat dreapta jos cu tus
Pereche pahare argint 875,
lucrat manual, 408.23g, aplicatii din fir gros de filigram, decor cu patru medalioane si motive florale în tehnica cloissone, email policrom, partial aurit, sec.XX, h 12.5cm.
R(osenblut) Iosif (1894-1975),
"Fabrica de bere Dârste", semnat dreapta jos cu albastru, tehnica mixta, 34.5x23cm.

Galeria și Casa de licitații Pogany

Teatru Național București-foaier
Pavel Șușară - 0723.397.645

Hanul cu Tei

Str. Lipscani nr. 63-65, et. 1, Tel.: 313.01.81, 315.56.63

Licitații în lunile iunie-octombrie:

Alis: 03, 17 septembrie, 01, 15, 29 Octombrie.
Monavissa: 10 septembrie, 08 octombrie.

https://biblioteca-digitala.ro

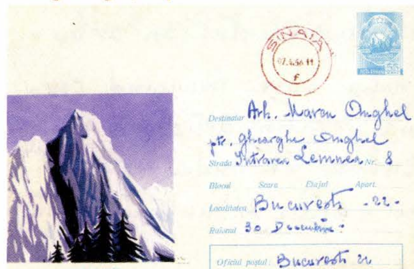
IN MEMORIAM

Sculptorul Gheorghe Anghel nu a fost și din păcate nici nu este un răsfățat al aniversărior bugetare. A murit trist iar opera sa, foarte apreciată de cunoscători, nu are parte de evaluarea care o merită. Sunt două momente peste an când Gheorghe anghel ar putea fi adus în atenția celor care vor să afle despre arta lui: 22 august și 7 aprilie. Prima este data nașterii, în 1904 la Craiova. În aprilie, artistul s-a stins în 1966. Anul acesta au fost 40 de ani de la moartea artistului. AnticArt Magazin a tipărit atunci mai multe pagini inedited despre autorul statui lui Eminescu din fața Ateneului. Anunțam atunci publicarea unui document iedit, mult căutat de cei care au mai studiat biografia sculptorului - ultima scrisoare adresată maestrului, în aprilie 1966, și care avea data poștei 7 aprilie, ziua în care murea Anghel. Nu a mai ajuns niciodată la destinatar. Documentul este cu adevărat tulburător. Toate vorbele scrise arată doar caldă prietenie care i-a legat pe Gheorghe Anghel și Nicolae Melencu. AnticArt Magazin publică în facsimile acest document, cu speranța că într-o zi cineva va face un amlu documentar despre opera și viața unuia dintre cei mai importanți sculptori români.

Plicul ultimei scrisori adresate sculptorului Gheorghe Anghel, în aprilie 1966.

SINAIA
07.4.66 11

Destinatar Arh. Marcu Anghel
ptr. Gheorghe Anghel
Strada Pitarca Lemnea Nr. 8
Blocul Scara Etajul Apart.
Localitatea București -22-
Raionul 30 Decembrie
Oficiul poștal: București 22

VEDERE DIN BUCEGI

Asociația **PRIETENIE ȘI TOLERANȚĂ** cu sprijinul **Anticartmagazin**, a donat Municipiului Botoșani, **la aniversarea zilei de naș tere a maestrului Gheorghe Anghel** (11 august 1904-2006), lucrarea **MOARTEA POETULUI**, altorelief în bronz.

https://biblioteca-digitala.ro

Sinaia
6. IV. 1966.

Dragă Gică,

Mă găsesc la Sinaia de câteva zile și în binecuvântata liniște de aici am găsit, în sfârșit prilejul să-ți scriu și ție. Acest lucru l-am dorit adesea și mai ales de câteva luni.

Fiindcă nu te-am putut vedea în Seveni cu prilejul decesului fratelui tău, de astă dată vreau să-ți transmit unele sentimente și să te felicit, cu toată dragostea și sinceritatea la cinstirea ce ți s'a făcut cu prilejul acordării - îndeajuns meritată - a titlului de - artist al Poporului -

In presa noastră și toate revistele literare și de artă am citit cu sfântă emoție trecerea în revistă - să zic așa - a muncii tale de creație, de câteva decenii, cu prilejul retrospectivei.

Tot retrospectiv, mi-am amintit de anii ce s'au scurs, de copilărie și tinerețe, de gândurile și nădejdile pe care le-am trăit - fiecare dintre noi - cu aproape cincizeci de ani în urmă -

Știu că ești un mare și etern modest că ești blajin uman și dezinteresat material - Cu toate acestea - în momentul de față ai dreptul necontestat să arborezi mândria omului și cetățeanului care muncind cinstit, umil și perseverent în domeniul creației artistice a ajuns la un liman, a urcat o culme de unde are dreptul să privească - în prezent - calm și mulțumit peste anii ce s'au scurs -

https://biblioteca-digitala.ro

Au fost necazuri multe, umilinți care au durut amarnic uneori. Au rămas de domeniul amintirii și astăzi Gheorghe Anghel trebue să simtă din plin seninătatea și fericirea sufletească a omului ce a avut norocul de a i se recunoaște – înfiripat – că scânteia talentului ce a mijit în copilărie este în prezent flacără de lumină ce acoperă negura trecutului.

Ții meritat din plin cinstirea de azi, căci a-i intrat umil și cu sfântă dreptate în rîndul celor ce rămîn deapururi în istoria artelor Patriei lor.

De departe te îmbrățișez călduros cu dragoste de frate și-ți doresc din tot sufletul ca încă mulți ani să poți avea fericirea de a creia încă opere de artă ce vor bucura și emoționa șirul generațiilor viitoare.

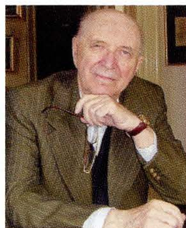
Eu sunt la Sinaia până la 20 aprilie pentru aer și tratament medical și aș fi fericit să primesc aici câteva rînduri dela tine.

Eventual la înapoiere, dacă s-ar putea – aș dori să te văd la București, măcar câteva ore.

Mc. M[illegible]

https://biblioteca-digitala.ro

MIRCEA DEAC

100 de ani de la nașterea **pictorului Vermont**

Pe bulevardul G. Coșbuc, la numărul 45 se afla o casa eu etaj. Esta una din cele mai vechi cladiri din cartier. Traversand gangu ingust, boltit, ce sustine etajul, apoi urcand o scara și pașind pe un balcon interior am patruns in atelierul pictorului Nicolae Vermont. ce pastra aproape intact, dupa patruzeci de ani de la moartea sa, tot ceca ce alta data fusese viu și acea parte din cotidianul existentei sale. Era prin 1973 cand incepusem sa scriu monogratia pictorului. Dar timpul și societatea, in trecea timpului, au fost indiferente si nu au pastrat prea multe documente concrete.

Nu era nimic ostentativ sau banal in acea realitatea materiala, stranie in imobilitatea sa. Filele calendarului atarnat pe perete se oprisera și ele la ziua de 30 mai 1932, doua saptamani inaintea parasirii definitive a atelierului de catre pictor. Era un atelier specific secolului 18, amintind de atelierele milaneze. Camera vasta, inalta, austera, cu ferestre mari, balcon și luminator, orientate toate spre nord, avea peretii imbracati in lambriuri de lemn. Spre vest, un culoar secret servea de depozit pentru rame și tablouri. Alaturi o nișa acundea o masa mare de lucru peste ale caror carti și mape pline de desene se așternuse praful nemilos. Mobile Bidermeier, fotolii cu brate aurite

și masute rotunde intregeau un interior candva ce se impusese prin fast și intimitate. In mijloc trona, mare și imobil, șevaletul, avand atarnat, nemișcata de decenii, o panza pentru pictura, uriașa și neterminata. Pe pereti se vedeau rafturi pline cu carti, mulaje antice, intre care o Venus din Milo poza gratios. Pe un perete stateau agalate copii dupa gravurile lui Rembrandt, o masca de gips a unei femei frumoase, acuarele, schite de compozitii, cateva portrete in ulei precum și paletele artistului pe care culorile se intarisera

Intreaga atmosfera sugera ca aici lucrase un artist indragostit de meserie,

https://biblioteca-digitala.ro

harnic, pedant, primitor și prietenos. Un atelier, din care azi nu știu daca s-a mai pastrat ceva, dar a carui amintire ramane un document al unui atelier ce ar fi putut fi un adevarat muzeu, al sfarsitului secolului 18 detinindu-l pe Vermont și situandu-l printre artiștii initiatori al schimbarilor ce au avut loc la inceputul secolului 20. Nicolae Vermont s-a nascut la 10 octombrie 1866 in Bacau, stabilindu-se la București, cu familia, in 1879. Aici, absolva școala de Arte Frumoase in 1866 fiind coleg cu Stefan Luchian, Storck și Aricescu. Continua studiile opt ani la Munchen, devenind adept al picturii realiste cu caracter social. Intors in tara participa alaturi de Luchian la organizarea Expoziliei artiștilor independenti, la infiintarea Societatii Ileana și la organizarea Societatii și Expozitiei Tinerimea Artistica.

Prieten cu Luchian, organizeaza Impreuna o expozitie, la rotonda Ateneului. Prima expozitie, Vennont o avusese in 1896, la Ateneu, remarandu-se prin panze mari cu subiecte realiste și cu tendinta sociala. Apreciat participa și la expozilia Universala de la Paris, in 1900. Intors in tara, an de an, organizeaza expozitii personale. Dar arta evolueaza. In expozitiile Tinerimii Artistice sunt acum apreciate mai mult lucrarile cu peisaje și naturi statice ceea ce il face pe Vermont sa-și schimbe maniera picturii. Apreciaza asrlel maniera libera impresionista și picteaza, flori, peisaje, portrete și tiganci florarese. Dovedește mare abilitate in arta potretului și in arta monumentala pictand și numeroase biserici. S-a remaracat printr-un desen corect cu un colorit in maniera impresionista dominat de lumina. Arta sa devine cu timpul putin melodramatica, dar sensibila și echilibrata. A fost de asemenea un excelent gravor. Cu trecerea anilor cunoaște povara grcutatilor materia le ceea ce il detennina ca pictura sa sa devina putin comerciala. A murit la 16 noiembre 1932. Vermont ramane un pictor reprezentativ al sfirșitului secolului 19. Mulți dintre pictorii care s-au angajat in deschiderea artei spre nou și modern.

RADIO BUCUREȘTI 98,3

https://biblioteca-digitala.ro

antic Art

ANTICHITĂȚI

Galeria a

Antichități, rame, expoziții
Hristo Botev nr. 9, București
Tel: 313 23 16, 0722 969 471
arh. Alba Delia Popa, director

Almar C&A, Antiques & Art,
Str. Hanul cu Tei

ANONYMUS

str. Roma 59, tel.: 230.90.17;
233.95.85,
www.anonymus.ro,
office@anonymus.ro

ANTIQUA
Str. Zarafi, București

CASA-A.B.
Antichități
București, Bd. Ferdinand I

BAROC ART IMPEX

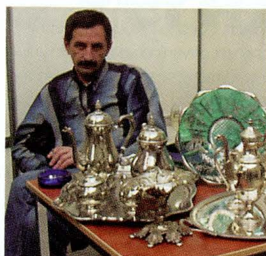
Antichități

Buzești 8, sector 1, București
0744.524.112, 0745.664.541

Chris Art & Antiques

Str Buzești 31, sect 1, București,
Tel: 317.6879, www.chrisart.ro

(mihai-alexandru oprișan,
0722.503.246,
oprișan_mihai@hotmail.com)

Tanase Mihai
Str.Mantuleasa

Galeria NOI
Craii de Curtea Veche
Str. Covaci

Galerie de Artă
Antichități
Calea Griviței

Galeria NOI La Calul Bălan
Str. Halelor

ART GALLERY
Șos. Iancului

GALERIA DE ARTĂ DOROBANTI
Str. Tudor Ștefan nr 13

Barba
Str. Halelor 3, Bucresti, Sector3

ELISABETA
GALERII DE ARTĂ
Str. Armenească

LYNX FIL IMPEX
Galerii de artă
București, sector 3,
str. Gabroveni

DANART

Vă oferim obiecte de artă plastică și decorativă autentice și de calitate, garantate de specialiștii noștri.
Anticariate, str Batiștei nr. 24,
Tel: 311.92.28
(Dana Postolache 0723.585.753,
Ioan Darida 0722 659 392)

13 MARCON Antichități
Peco Dorobanți, str Tudor
Ștefan 15

ANTIQUES

Str. Buzești 15, tel.: 212.75.72,
0721.278.992, 0722.325.496

MILENIUM UNIC ART GALERY
București, str. Covaci

QUASAR ANTICHITĂȚI
Calea Victoriei

Gramofonul bunicii
Calea Știrbei Vodă

SEVAS SERVICII
Antichități
str. Mihai Eminescu

https://biblioteca-digitala.ro

GHEORGHIU A. IMPEX
Antichități
București, sector 2,
Șos Ștefan cel Mare

MIRANI
Piața H. Botescu (Matache)

Palas Antiques,
Calea Victoriei

EDMOND
Bd. Ing. Gheorghe Duca nr. 3–11

SOMIX COM
București, sector 4, bd. Mărășești

VALAHIA ART
Antichități
București, sector 1,
Piața Montreal 10

TROPICAL '95
Calea Floreasca sector 1

Hanul cu Tei, Antiques, Art Gallery & Auction House,

Hanul cu Tei
Antiques, Art Gallery & Auction House
PUBLIC AUCTION EVERY TWO WEEKS, ON SATURDAY, STARTING 11 HOURS A.M.
CREDIT CARDS ACCEPTED

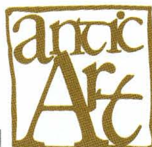
Str. Lipscani 63-65, etaj 1,
luni-vineri 10-19, sîmb. 10-14,
tel: 313.01.81, 315.56.63,
0727.221.491, 0744.328.200,
www.hanulcutei.ro

Expoziție permanentă cu vânzare a obiectelor de artă: mic și mare mobilier, tablouri, sculpturi, icoane, bijuterii, argintărie, covoare, carpete, tapiserii, oglinzi, sticlărie, porțelanuri, păpuși vechi, tacâmuri, servicii de masă, pendule, ceasuri, arme de panoplie

Denis Style
Artă - Antichități
Str Franceză nr 30
315.52.68
0722.316.724

SLĂTINEANU ART
Antichități
București sector 2,
str. Maria Rosetti 53

ANTICHITĂȚI

Galeria Valore Antiques
World Trade Plaza Sofitel

Gemen Art
Str. Blănari 8, tel: 311.12.60/
/0722.534.745

Obiecte de artă
Sc. Com ARCA srl
Str Covaci nr 4

UNISTRADE
Magazin de obiecte de artă
Str Covaci 3-5, sector 3

Anonymus

VA PREZINTA EXPOZITIE PERMANENTA CU VANZARE

GALERIE DE ARTA

ANTICHITATI

Strada Roma, Nr. 59, Sector 1, Bucuresti,
Tel: 230.90.17, 233.95.85 Fax: 230.90.17,
www.anonymus.ro mail-office@anonymus.ro

https://biblioteca-digitala.ro

Galeria de Artă Zambaccian

Antichități
Str. Blănari 12,
315.34.85, 315. 34. 38,
0722. 758. 404
galeriazambaccian@yahoo.com
Cumpără–vinde: carte rară, manuscrise, autografe, fotografii, obiecte de artă

ANTICHITĂȚI
S.C.ONIX IMPEX SRL
Str. Mihai Eminescu nr. 28 buc sector 1

Galeria de Artă Apolo
Cumpărări, vînzări, evaluări

Hanul cu Tei, parter
0722.294.137

GAVROCHE ANTIC
str PARIS

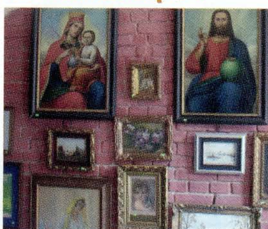
AnticArt asigură intermedieri pentru obiecte de artă cu valoare deosebită. Seriozitate și confidențialitate maximă.

Amadeus Antiques

Str. Edgar Quinet 3
tel: 0722.285.087

SC Market Expert

Str. Buzești 7
Bogdan Mihalcea Călinescu
Tel: 0729.041.493
Vând, cumpăr, expertizez, intermediez

BRAȘOV

Antique Decortion Art Noveau
Str. Mirăslău

Galeria de artă MOBILANTIC
vindem, cumpărăm antichități
Brașov, Str N. Bălcescu

RAMS ANTIK
Str. Republicii 35, Brașov
0268.329.187, 0744.631.570
ramsantik@yahoo.com

S.C.ANTIQUE EDY SRL IOAN SOARE

VAND TABLOURI, ICOANE, ARGINT, MOBILIER, ANTICHITATI, DECORATIVE. EXECUTAM DECORATIUNI INTERIOARE SI EXTERIOARE.
Bd. Republicii 6 și 28
in curte, Brasov
0744223528. .0744997563

BRĂILA

COLECȚIONAR
Cochirleanu Sandu
Str. Gh. Șincai

DORCHI
Magazin antichități
Bd Dorobanților 339
Viorel Moise
0239.633.180, 0744.601.105

GEORGE VOINEAGU
colecționar
Str. Ștefan cel Mare

GERIMAR
Antiques, consignație obiecte de artă/
Brăila 6100, str. Călărași

PLOIEȘTI

Antichități
Cosmin Bitir
Str. Neagoe Basarab 9

Consignație Antichități
George Chiagă
Str. George Coșbuc nr 10

Doru Fărcuș
colecționar antichități

https://biblioteca-digitala.ro

TIMIȘOARA

Victor Antiques
Timișoara, str Gh. Doja nr. 6

STUDIO ANTIQUA DI ARTE
Str. Ciprian Porumbescu

LUGOJ

Nistor expo – Art

Achiziții și recondiționări mobilier de epocă
Lugoj, str Smîrdan 7,
tel/fax 0256 35 28 42,
0788 44 54 97, 0722 44 54 97,
nistor_d@hotmail.com
(Jr. Dan Nistor – Popovici, director general

RESIȚA

AEX-MATY Paducel,

magazin antichitati
STR CASTANILOR nr 58.
Cumpara-vinde obiecte antice, portelanuri, ceasuri, argintarie, bronzuri, tablouri
tel:0744.899.666,
0740.053.288.

Antic - Magazin antichități
Str. Castanilor nr.58
0740.053.288

PIATRA NEAMT

Carti vechi,
Tel: 0723.349.265

HUNEDOARA

SC Elv-sab-antic
tel: 0745.309.306

ATELIERE

AlbaDesign

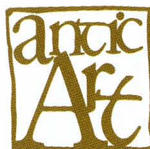
confectionare-restaurare rame, restaurare mobilier, aurit.
tel 0720.364.959

Iuliana Vîlsan
Lascăr Catargiu 45, ap9, sector 1
0722.692.892, 0744.985.220
do@iuliana-vilsan.net
www.iuliana-vilsan.net

Gigi Matache
Repar ceasuri mecanice, pendule, de șemineu, de mînă și de masă
0720.010. 806

GIUVAERUL
Confecții, reparații bijuterii aur. Str. Gabroveni nr. 18

Vlad Adrian Coliță
Fotograf, restaurator metal, ceasuri, pendule
210.38.23, 0727.136.083
vlad_colita@yahoo.com

Vladimir Putin, în luptă deschisă cu hoții de artă

Brusc, puterea de la Moscova a recunoscut oficial ceea ce toată lumea bănuia: patrimoniul artistic al Rusiei este jefuit. Oficial, până acum se știe despre câteva sute de desene ale arhitectului avangardist Iacov Cernikov furate de la Arhivele de Stat din Moscova și de bijuterii și icoane de zeci de milioane de dolari scoase în ultimii ani de la celebrul Ermitaj din Skt Petersburg.

Furturile au fost descoeprite după ce marile case de licitații din lume au ajuns să scoată la vânzare desene și piese care nu puteau avea altă sursă decât arhivele ruse. La nivelul cifrelor jaful are proporții amețitoare. De la Ermitaj s-au furat 221 obiecte de artă și cifra este porbabil mai mare. Vladimir Putin a cerut imediat un inventar al tezaurului cultural la nivel național până la 1 septembrie. Asta în condițiile în care la Emitaj nu s-a mai verificat inventarul de câteva decenii. Și este vorba de un patrimoniu de 2,5 milioane de opere.

Acum povestea tinde să ia accente polițiste: au fost arestate deja trei persoane printre care soțul și fiul unei foste angajate care a murit în condiții suspecte.

În ceea ce privește desenele arhitectului Cernikov, ele au fost estimate la 1,3 milioane de dolari. E vorba de multe sute de planșe. O parte au ajuns să fie licitate la Christie's la Londra și așa s-au alertat autoritățile de la Moscova. Poliția a recuperat apoi destul de repede 274 dintre desene, dar nu știe exact câte au fost furate. Cernikov, care a murit în 1951, a fost unul dintre arhitecții curentului constructivist din anii '20-'30 care a avut mari probleme cu puterea sovietică. Mare parte din opera sa a rămas la stadiul de proiect, de desen, dar a ajuns să fie cunoscută și studiată în toată lumea.

https://biblioteca-digitala.ro

MĂRTURII SIGILARE

antic Art

În veacul al XVIII-lea, folosirea stemei unite se intensifică.

Întâlnită în diferitele categorii de vestigii sigilare, aparținând domnitorilor din cele două țări, acest tip de stemă a cunoscut din punct de vedere al formei de reprezentare următoarele variante:

- dispunere liberă în câmpul sigilar a acvilei cruciate și ale capului de bour, plasate una lângă alta;
- scut dreptunghiular, cuprinzând în partea superioară stema Țării Românești și în cea inferioară, capul de bour al Moldovei;
- plasarea pe tulpina copacului dintre cele două personaje a capului de bour;
- așezarea celor două mobile în două scuturi acolate;
- reunirea stemelor țărilor surori în câmpul unui scut divizat, având în dreapta, acvila cruciată, în stânga, capul de bour;
- gravarea acvilei și a capului de bour într-un scut sfertuit;
- așezarea stemei unite într-un registru aparte, plasat în partea superioară a câmpului sigilar.

O compoziție deosebit de originală întâlnită în sfragistica românească cuprinde așa-zisa scenă a săgetării corbului. Prima impresiune sigilară în care pasărea heraldică a Țării Românești ține în cioc un inel, a aparținut lui Dan al II-lea. Interesante izvoare exprimând această temă ni s-au păstrat de la Grigore Ghica, fiul fostului domn al Moldovei, devenit domnul Țării Românești. Prima compoziție sigilară, provenită de la acest domn, datând din 1672, înfățișează într-o manieră originală, stema iconografică a Țării Românești, acvila purtând în cioc, pe lângă cruce, un inel, zburând desupra unui copac, ambele mobile fiind flancate de două personaje. Tot în acest an, în cancelaria lui Grigore I Ghica s-a folosit încă o matrice sigilară, a cărei emblemă sugerează, în mod ingenios, ideea unității țărilor române și înrudirea dinastică. În câmpul acestui sigiliu se află două personaje susținând un pom cu rădăcină, în vârful căruia s-a plasat acvila cruciată ce ține în cioc și un inel, iar pe piept poartă un minuscul cap de bour. Pe brațul personajului bărbătesc din stânga s-a gravat un arc, iar în mână o săgeată. Emblema acestui sigiliu cuprinde deci stema combinată a Țării Românești, stema Moldovei și unele elemente ce fac aluzie la legenda familiei lui Iancu de Hunedoara (inelul, arcul și săgeata).

În secolul al XVIII-lea, scena săgetării corbului a fost exprimată mai evident. De data aceasta, unul din cele două personaje flancând un copac, trage cu arcul în pasărea cu inel în cioc, iar celălalt – o femeie – are mâna ridicată pentru a prinde inelul. Această compoziție o vom întâlni și în sigiliile mari ale domnitorilor Grigore al II-lea Ghica, Constantin Mavrocordat și Mihail Racoviță.

Elementul care indică o validare excepțională a unui document este în primul rând sigiliul atârnat, conservat într-o capsulă metalică aurită, având pe avers o reprezentare simbolică.

Într-adevăr, în secolul al XIX-lea sigilarea documentelor, în cancelariile domnești, se relizează cu un sigiliu imprimat în chinovar, iar cele protejate de capsule metalice sunt destul de rare.

Emil Vârtosu, în lucrarea sa „Din sigilografia Moldovei și a Țării Românești", arăta că din perioada 1695-1823, s-au conservat 16 sigilii protejate în capsule, marea lor majoritate provenind din Țara Românească.

Comunitățile urbane și-au instituit sigilii având în câmp o reprezentare ce amintea legenda întemeierii orașului, patronul religios sau evidenția un element specific din flora și fauna locală. Este semnificativ faptul că unele orașe s-au individualizat prin sigilii încă înainte de întemeierea statelor feudale independente din Țara Românească și Moldova. Menționăm printre acestea Argeș, Câmpulung, Târgoviște, Baia și Roman.

Treptat își confecționează sigilii și alte categorii sociale: negustori, orășeni, meșteșugari și țărani liberi. În emblema acestora, se întâlnesc figuri ce amintesc mediul în care posesorii trăiesc, natura activității desfășurate etc.

Așezămintele ecleziastice, corporațiile și asociațiile de diferite categorii și-au validat, de asemenea, actele emise cu sigilii în câmpul cărora s-au gravat însemne vorbind plastic de specificul activității lor. Astfel, episcopiile și-au inclus o construcție, un sfânt sau o scenă religioasă, însoțite de însemnele demnităților religioase (mitra, cârja, crucea). Breslele cele mai vechi, din secolul al XVII-lea, și-au exprimat individualitatea printr-o cupă (aurari), un clește (fierari), un vas de ceramică (olari), o foarfecă (croitori), cizmă (cizmari) etc.

Organizarea administrativă a orașului București se desfășura prin intermediul judeților și al pârgarilor. Județul era purtătorul de pecete al orașului, care dovedea însemnul demnității sale.

Cea mai veche pecete cunoscută a orașului București este aplicată pe un document datat din 13 mai 1563. De la această dată și până la 10 martie 1699, când s-a emis ulima carte a județului și pârgarilor din București, se cunosc 58 de cărți provenite de la 17 județi. Pe documentele care s-au păstrat, acest sigiliu apare în două tipuri, fiecare tip cuprinzând trei variante în ce privește dimensiunea, inscripția, reprezentarea imaginii centrale etc.

Cea dintâi variantă a primului tip și cea mai veche, accea care înfățișează Maica Domnului cu Pruncul, s-a păstrat doar în cinci tipărituri sigilare eșalonate între 13 mai 1563 și 28 noiembrie 1580.

A doua și a treia variantă din primul tip, care înfățișează două personaje, sunt emise între 1619 și 1634. Imaginile fiind defectuoase, cercetătorii s-au oprit asupra Sfinților Constantin și Elena, sau asupra scenei Întâmpinării Domnului.

În tipul trei (Buna Vestire) lucrurile sunt și mai clare: județul Gherghina cu cei 12 pârgari își fac o pecete proprie și chiar pun să se scrie pe ea „Gherghina județul cu 12 pârgari: leat 7152 (1643-1644)".

Cărțile organelor administrative ale orașului demonstrează o anume autonomie, incompletă însă, a județului cu pârgari față de autoritățile domnești, opunând orașul cu pazarul (nucleu al activității economice) de o parte, curții domnești pe de alta, în ciuda imediatei vecinătăți. Odată cu începutul secolului al XVIII-lea a dispărut și instituția județului și pârgarilor din București; autoritatea domnească nemaiacceptând nici un fel de independență a acestei instituții.

Muzeul Municipiului București deține, din pecețile orașului București, două exemplare de excepție care sunt: un document din 18 iunie 1665, cu pecetea în fum a Bunei Vestiri (în dreapta arhanghelul Gabriel, în stânga Fecioara Maria) și documentul județului Stoica, din 11 octombrie 1693, cu sigiliul în fum a Bunei Vestiri, având de data aceasta, în dreapta pe arhanghelul Gabriel cu o floare, iar în stânga pe Fecioara Maria.

Expoziția „Mărturii sigilare" s-a născut tocmai din necesitatea evidențierii diversității problematicii pe care o ilustrează sursele sigilare.

Piesele selectate, documente conservând diferite tipuri de sigilii, spițe de neam dotate cu însemne, matrice și inele sigilare, steme, compoziții simbolice reprezentate pe diferite stampe și picturi, atestă modul în care s-a desfășurat în țările române fenomenul heraldic, redau aspecte privind diversitatea însemnelor românești, permit a urmări rolul pe care mărturiile sigilare l-au avut din punct de vedere al modului în care acestea reflectă procesele sociale și curentele artistice.

Apreciate a fi „martori privilegiați ai curentelor istorice", aceste mărturii speciale transmit sintetic mesajul generațiilor de odinioară. Instituite din nevoia comunității sociale de a se remarca, exprimând demnitatea oamenilor liberi, felul în care aceștia au dorit să se individualizeze în ochii contemporanilor și ai urmașilor, acestea trezesc un

https://biblioteca-digitala.ro

interes sporit față de societatea în care au fost create.

Parcurgând sălile expoziției, constatăm grija deosebită a creatorilor de acte pentru creșterea puterii de rezistență a sigiliilor – prezența acestora asigurând valabilitatea înscrisului – surprindem preocuparea cancelariilor domnești și al altor instituții, de a realiza validarea actelor emise, astfel încât pe de o parte, să evite abuzul și falsul sigilar, iar pe de alta sigiliul să devină un adevărat ornament menit a crește solemnitatea hrisoavelor.

În expoziție se află izvoare sfragistice reprezentative pentru a proba valoarea sigiliilor ca izvor istoric. Transmițând date asupra a ceea ce era esențial și de durată în desfășurarea fenomenelor sociale, marcând, prin puterea de sugestie, aspirațiile și idealurile generațiilor, sigiliile vorbesc în limbaj plastic despre originea comună a tuturor locuitorilor din fosta Dacie - baza luptei pentru unitatea națională, probează menținerea neîntreruptă a identității statelor românești, amintesc necurmata luptă pentru neatîrnare. Imaginile gravate în câmpul acestor izvoare speciale, deseori atestând preocupările cotidiene ale posesorilor, atributele și pozițiile sociale ale acestora, permit cunoașterea mentalităților sociale.

Aceste izvoare probează, în ansamblu, ingeniozitatea făuritorilor matricelor sigilare, dovedesc în imagini plastice valoarea artistică a creațiilor spirituale românești, dragostea și admirația băștinașilor acestor locuri pentru frumos.

Rețin atenția, din acest punct de vedere, matricele și inelele sigilare aflate în patrimoniul Muzeului Municipiului București, gazda și organizatorul expoziției. Remarcăm între acestea tiparele sigilare aparținând unor dregători, negustori și târgoveți din veacurile XVIII-XIX, cele provenind de la instituții din București, sigilii lucrate cu

talent și migală, deseori purtând în câmp acvila cruciată – simbolul comunității românești – sau stema unită. Se alătură acestora documentele (cca 130) scrise pe pergament și hâtie cu filigran, care pe lângă mesajul istoric lăsat posterității, aduc și probitatea făuritorilor ei (miniaturiști, caligrafi, gravori, etc.).

Pe lângă hrisoavele emise de cancelariile domnești, în expoziție pot fi remarcate și documente provenind de la o serie de dregători și familii boierești ce au avut un rol important în viața social- politică a țărilor românești, cu atât mai mult, cu cât prin compozițiile gravate permit cunoașterea evoluției heraldicii românești în această epocă de deschidere culturală.

Un loc aparte a fost rezervat exponatelor menite să redea evoluția însemnelor orașului București. Întâlnim aici cărțile date de județul Gherghina la 18 iunie 1665 și cea a județului Stoica, din 11 octombrie 1693, ce poartă sigiliul urbei în tuș negru. La acestea se adaugă numeroase acte emise de autoritățile orășenești în veacurile XVIII-XIX.

Printre valorile care atrag atenția în mod deosebit, se remarcă actul privind înființarea spitalului Brâncovenesc, dar și hrisovul domnului Alexandru Dimitrie Ghica privind moșia și șoseaua Colentina, ambele autentificate cu sigilii în ceară roșie protejată în capsule metalice.

Tot în capsule metalice, se expun documente și diplome provenind de la împărații Austriei Ferdinand I, Francisc al II-lea și Iosif al II-lea, adevărate capodopere miniaturistice ale vremii.

Din bogata colecție de documente aflate în colecția Muzeului Municipiului București, ilustrativ, pentru interferența dintre formă și conținut, se detașează hrisovul emis de domnitorul Țării Românești, Alexandru Constantin Moruzi, la 1 iulie 1796, pentru fondarea Spitalului de ciumați de la Dudești.

Hrisovul, de o mărime neobișnuită pentru orice cancelarie domnească, are în registrul inferior, reprezentat portretul domnitorului Alexandru Constantin Moruzi, așezat în genunchi pe o pernă purpurie, având privirea și mâna stângă ațintite spre îngerul morții, aflat desupra sa.

În plan îndepărtat, poate fi zărită cetatea Bucureștilor, una dintre puținele imagini ale orașului din secolul al XVIII-lea. Realizată în culori calde, pastelate, miniatura este concepută într-o manieră modernă, îndepărtându-se de motivele tradiționale. Printre cei patru sfinți patroni ai Spitalului din Dudești, apare și Sf. Dimitrie Basarabov, patron al Bucureștilor.

Menită a trezi interesul general pentru studierea, păstrarea și valorificarea acestor fragile mărturii istorice, expoziția este destinată cercetătorilor și publicului iubitor de istorie, care vor găsi aici neîndoielnic, informații interesante, vor putea admira imagini demne să încânte sufletul și să înalțe cugetul.

Șef birou – Organizare expoziții
Prof. Ionel ZĂNESCU

https://biblioteca-digitala.ro

ANTICARIATE

ANT.ART.

CUMPARA SI VINDE CARTE VECHE!!!
București STR MIHAIL EMINESCU NR 115
TEL-0745.981.068
NICU MUSCEL

Librăria anticariat ANT' ART
Str. Hristo Botev nr. 31
Tel: 0744.335.261

Antic ExLibris
Str Doamnei

Anticariat I.C. BRĂTIANU
B-dul Nicolae Bălcescu nr. 21

Anticariatul nostru
Anticar Iustin Zegrea
Plaza România

ARTIS Anticariat

Calea Moșilor 143
Tel 0721 957 977, 0743 787 605

Libris NOI
B-dul Nicolae Bălcescu 18

Librăria Teatrului Național

Cumpărăm carte veche
Str. Nicolae Bălcescu
021 313 50 10, 0723 349 265
amanafu@yahoo.com
Adrian Manafu

Galeria-anticariat Curtea Veche
Str. Franceză nr. 54,

ANTICARIAT 15
Samoilă Elvira, str. Ion Mihalache nr. 42-52,
Tel. 316.87.79, 0723.941.547

Anticariat nr. 2
Str. Academiei, nr. 7

Anticariat nr. 1
MONICA ISAC
achiziții, vânzari; carte veche, bibliofilie, gravuri, ilustrate românesti vechi
Str. Academiei nr. 7, București
Tel: 313.08.36

Anticariat nr. 9
Calea Victoriei nr. 12, sector 3

Anticariat
B-d. I.C. Brătianu nr. 14, București

Valentin Miritescu
021.327.54.88; 0744.684.993
valimiritescu@yahoo.com

SEDAL CART
ANTICARIAT
București, B-dul Nicolae Bălcescu, nr. 18
Tel: 021/3155260, 0744/144899
e-mail contact, s_gujiu@yahoo.com
sedal94@hotmail.com

Anticariat Sigma
str Luigi Cazzavillan 12, tel. 315.39.70, 313.96.42, www.anticar.ro

Expert filatelic autorizat

Leonard Pașcanu

Membru al Asociației Internaționale a Experților Filatelici(A.I.E.P.) – Zürich

Tel.: 0744 500 566

https://biblioteca-digitala.ro

PUNGARII

Exista in momentul de fata o invazie de pungi, confecționate din cele mai diferite materiale, modele, culori, mărimi, cu o diversitate de inscripții, care de care mai atractive. Chiar și cele mai banale pungi de hârtie, au o ținută elegantă.

Dar n-a fost întotdeauna așa !

Să ne întoarcem în timp, prin anii 1948-1950, la cumpăna dintre regimurile politice.

In acel moment - precizăm pentru cei tineri - plasticul nu exista. O pungă frumoasă din hârtie era un adevărat lux. Produsele se livrau în pungi confecționate manual, în cadrul unor cooperative denumite în general " de invalizi " în care cooperatorii nu aveau întotdeauna deficiențe, dar în care numeroși oameni își câștigau existența în mod cinstit, lucrând multe ore, la normă și luptând din greu pentru a-și îmbunătăți câștigul prin ore prestate suplimentar.

Așa au apărut pungarii, adică cei care confecționau pungi - cuvânt creat ad-hoc, care nu figurează în Dicționarul Academiei Române - o adevărată meserie, nu atât de bănoasă, pe cât de răspândită, ocupație dispărută astăzi.

Grupați în ateliere, în echipe mici, dotați cu utilaje rudimentare, ei confecționau pungi din maculatură.

De unde provenea materialul ?

In primul rând, imensele depozite de cărți sau tipărituri confiscate și interzise difuzării, apoi ziare, reviste, afișe.

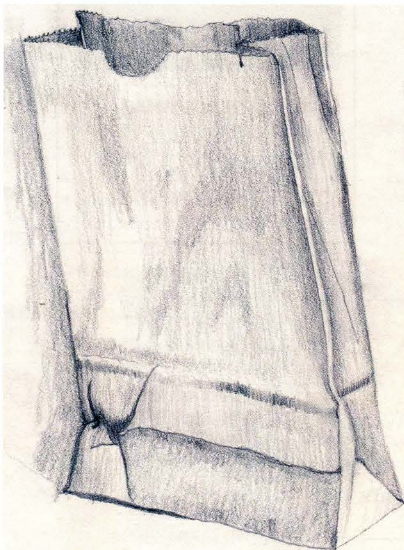
Desigur, cele mai periculoase dintre tipărituri fuseseră retrase și date la topit, iar cele fără importanță ideologică erau puse la dispoziția maselor sub formă de pungi de folosință comercială, în general pentru produse de tot felul livrate în vrac, inclusiv cele alimentare (preambalarea fiind prea puțin practicată pe atunci).

Coala tipărită era excelentă și pentru cornetele de semințe, în acele vremuri consumul semințelor de floarea soarelui sau de bostan făcându-se mai tot timpul și în tot locul, aceasta fiind hrana celor săraci.

Pungile erau lucrate de către echipe mici, în care fiecare avea rolul său bine precizat. Unii dezmembrau cărțile, alții le desfășurau pe coli editoriale (ceea ce înseamnă 16 pagini), alții le tăiau la ghilotină, unii le dădeau forma de pungă și în fine, alții le lipeau cu pap (compoziție ce ținea locul lipiciului, rezultată din amestecul de făină cu apă).

Lăsând la o parte riscul la care era supus consumatorul din cauza plumbului tipografic - literele fiind culese manual - ambalajele astfel confecționate înghițeau tone de maculatură, dar și de multe ori – nestemate ale tiparului. In setea lor de a " crea " ambalaje, dinozaurii aceștia înghițeau în neștire tot ce era tipărit Un exemplu ilustrativ : mă aflam la o teribilă competiție ciclistă pe velodromul Dinamo (astăzi, dat uitării !), când un cunoscut, cumpărând un cornet de semințe de la un negustor tuciuriu, care făcea o exuberantă reclamă produselor sale, tot consumând cu nesaț " bomboanele agricole "– spărgând între dinți cu mare dexteritate semințele de floarea soarelui - observă pe cornet formule matematice. Derulând cornetul, nu mică i-a fost mirarea descoperind o pagină din "Annalen der Physik", care tipărise, nici mai mult, nici mai puțin, teoria relativității a lui Einstein. O raritate bibliofilă de primă mărime!

Un alt caz autentic : celebrul Sterescu – anticar, creator de școală în domeniu – povestea ciracilor episodul în care, de la o pungă, a recuperat ediția primă din Montaigne, ediția din 1781. Este o performanță să ai așa ceva! Nu ?

Pungarii – oameni fără cultură, sau chiar fără carte, deveniseră - fără voia lor și fără să știe - un fel de " călăi inocenți ", responsabili de distrugerea unor volume sau publicații unice.

Se știe că bibliotecile românilor au fost ticsite de cărți de valoare, bibliotecile boierilor sau ale intelectualilor - nu neapărat înstăriți – erau pline de cărți franțuzești sau germane. Mai rar au pătruns cărțile englezești. Erau de asemenea multe volume în italiană și uneori în spaniolă, ca să nu mai vorbim de edițiile latine și grecești ale clasicilor.

Este tributul pe care cultura românească, bibliotecile l-au plătit în primii ani ai noii orânduri postbelice.

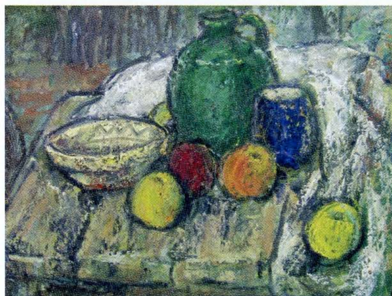
Florin Colonaș

https://biblioteca-digitala.ro

ION ȚÂNȚAȘ

1909 - Se naște la 5 iulie în satul Tur, azi cartier al orașului Negrești din țara Oașului.

1921 - Îi moare tatăl și astfel frații Ion(12 ani) și Vasile(10 ani) rămân orfani, în grija

1935 - ilustrează cu 25 de portrete antologia de poezie „Noua lirică ardeleană", cu ecou în epocă.

1938 - In aprilie deschide prima lui expoziție personală, în sala „Dacia" din Satu Mare.

1942 - 1946 - Continuă și termină cu examen de diplomă studiile de pictură.

1948 - Pictează sala festivă a Prefecturii din Dej.

1952 - 1973 - participă la expoziții anuale, municipale și de stat. În ultimul deceniu de viață are trei expoziții personale în București.

1973 – La 15 iulie se stinge din viață în București.

RESTAURARE

DANART IMPORT EXPORT S.R.L.
Restaurari profesionale, garantate, obiecte de artă - tablouri, icoane, lemn policrom, rame vechi, mobilier. Restauratori atestati de MCC.
STR. SANDU-ALDEA CONSTANTIN, Nr. 73
3190986, fax: 3190985,
0723.585753,

Nistor expo - Art
Recondiționări mobilier de epocă
Lugoj, str Smîrdan 7,
tel/fax 0256 35 28 42,
0788 44 54 97, 0722 44 54 97,
nistor_d@hotmail.com
(Jr. Dan Nistor - Popovici, director general

TAINA LEMNULUI S.R.L.
RESTAURĂRI DIN LEMN
MARAMUREȘ, COM. OCNA ȘUGATAG
STR. GEORGE COȘBUC 14
0262/374062; 0744/500788

DAN ILIESCU
Restaurare artă decorativă
Str. Plevnei nr. 57, tel.: 314.87.17;
0721.506257

ATELIERUL DE RESTAURARE AL MUZEULUI DE ISTORIE AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
STR. BERZEI Nr. 17 021/3131208

A.F. Negrea Art
Obiecte din piatră sculptată și piese din piatră veche
Ulmeni, jud. Buzău
Nicușor Negrea 0766.357.646

https://biblioteca-digitala.ro

Personaj destinat să creeze lejer un mit plebeu și atașant, Victor Mihăilescu Craiu a generat un folclor vesel, pitoresc și un pic neserios. Incapabil să urască sau să dispere a luat viața așa cum i-a fost hărăzită și a crezut în bucuria fiecărei zile. A picta era suprema rațiune de a fi și a făcut-o pentru propria sa delectare. La sfârșitul lucrului, satisfacția îi era imensă deoarece nu realiza necesitatea de a-și ierarhiza operele. El trebuia doar să picteze continuu, ca un fel de curgere ireversibilă. Era, putem spune, egalul naturii prin naturalețea creației și prin lipsa oricărei finalități. Dimensiunea creatorului se relevă în sine, prin parcurgerea drumului de la gând la expresia lui exterioară. Mihăilescu-Craiu picta cu aceeași emoție, ca Luchian altădată, un portret sau natură statică, o acuarelă sau un peisaj de iarnă. Alterna acuarela cu laviul, uleiul cu guașa. Lejeritatea tușelor, aerul destins al imaginii, rafinamentul și spontaneitatea, acordurile generoase, subtile, foșnetul vegetației atinsă de vânturile subțiri ale serii au sonorități suave. Craiu nu putea brusca nimic din ceea ce natura zămislise într-o clipă de grație. El o descoperea doar cu uimire și, dăruit, îi restituia frumusețea dintâi. Obiectele banale din interiorul casei, vechi vase de lut, icoane, tăvi și polonice de lemn evocă o atmosferă domestică așa cum Chardin cândva își picta cu drag ustensilele de pictură. Colorist în game variate, generos și solar, armonios și sugestiv, Craiu e un miracol discret și oarecum necunoscut. Pe linia Luchian-Ghiață, Craiu este unul dintre marii coloriști ai picturii românești de după război.

VICTOR CRAIU-MIHĂILESCU

1908 - s-a născut la 1 ianuarie în localitatea Belcești - Iași

1914 - este adus de părinți, pentru prima oară, la Iași, unde urmează școala primară și studiile secundare la Seminarul pedagogic universitar

1929 - 1933 urmează cursurile Facultății de Drept și Filosofie din Iași

1931 - 1934 studiază pictura la Academia de Arte Frumoase din Iași, având ca profesori pe Ștefan Dimitrescu, N.N. Tonitza, Octav Băncilă

1934 - deschide la librăria Socec din Iași prima expoziție personală

1943 - este acceptat ca membru în Corpul artiștilor plastici din România

1943 - 1947 profesor secundar la Iași, Brașov, Prejmer

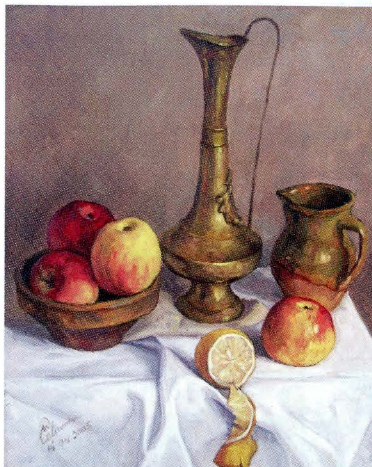
1967 - i se conferă Ordinul Meritul Cultural clasa a IV-a și Premiul special al UAP din România

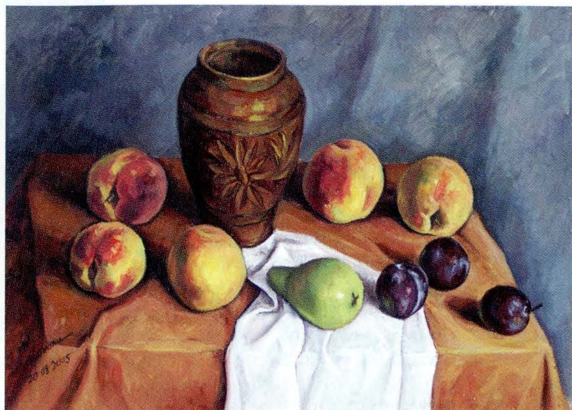
1982 - în iunie, are locul vernisajul unei mari retrospective Victor Mihăilescu-Craiu, organizată de Muzeul de Artă din Iași, cuprinzând peste 200 de guașe, acuarele și desene din colecția familiei artistului și a muzeului ieșean.

https://biblioteca-digitala.ro

DE VÂNZARE

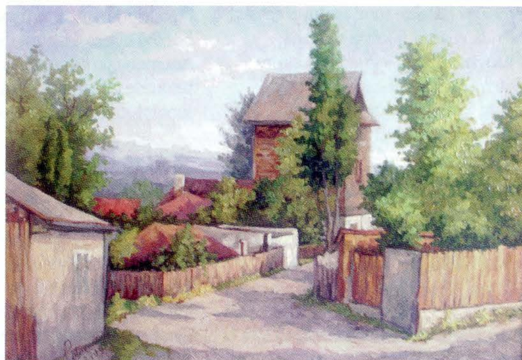

Picturi de **Mihai Coțovanu**

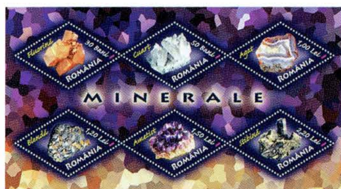
cei interesați de achiziționarea acestor lucrări pot suna la: **0722.125.935**

https://biblioteca-digitala.ro

FILATELIE

Cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la înființarea Institutului Geologic al României, se introduce în circulație emisiunea de timbre MINERALE.

Sunt cunoscute peste 4000 de minerale din care silicații reprezintă circa 34%, oxizii și hidroxizii, circa 25% iar sulfurile circa 20%.

Mineralele prezentate în timbrele emisiunii filatelice sunt: agatul, ametistul, blenda, cuarțul, fluorina și stibina **Fluorina** (CaF2) – în latină fluorum. Sistemul de cristali-zare este cubic. Poate fi mai rar incoloră sau colorată în galben de miere, verde, violet, albastru.

MINERALE

Cuarțul (SiO2). Sistemul de cristalizare este trigonal și se prezintă sub un număr mare de forme foarte variate. **Agatul** (SiO2), a cărui denumire vine de la râul Achates din Sicilia, este o varietate de calcedonie cu zone concentrice regulate și frumos colorate în mod diferit. **Blenda** (ZnS) sau Sfalerit (în greacă, sfaleros), este o sulfură naturală de zinc de culoare galbenă, verde, roșie, brună sau neagră. **Ametistul** (SiO2), în greacă amethystos, este o varietate de cuarț cristalizat, colorat violet cu forme de bipiramide fără fețe de prisme sau cristale prismatice, terminate cu romboedru direct. **Stibina** (Sb2S3) sau Antimonit (în latină stibium), are sistemul de cristalizare rombic. Cristalele sunt întotdeauna prismatice și alungite.

MAGAZINELE ROMFILATELIA

București

Str. Ion Câmpineanu nr.27, Sector 1, cod: 010034, tel 021/313 88 96

Str. Dr. Dimitrie Gerota nr.13 (fostă Jean Louis Calderon), Sector 2, cod: 011011, tel 021/314 58 49

Calea Moșilor nr.288, Sector 2, cod: 020895 tel 021/210 20 28

Calea Griviței nr.64-66, Sector 1, cod: 010734, tel 021/314 69 96

Bacău

Str. Nicolae Bălcescu nr.1, Bloc SELECT, Bacău, cod: 600050, Județul Bacău, tel 0234/20 42 17

Cluj-Napoca

Piața Unirii nr.19, Cluj-Napoca, cod: 400113, Județul Cluj, tel 0264/59 21 33

Timișoara

Str. Mercy nr.9, Timișoara, cod: 300085, Județul Timis, tel. 0256/43 43 77

ROMFILATELIA

Str. Fabrica de Chibrituri nr.28, 050183, Sector 5, București, ROMANIA
Tel: 40 21 336 93 92/ 40 21 336 93 46
Fax: 40 21 337 24 48
Email: office@romfilatelia.ro

Dacă aveți întrebări despre companie, produsele și serviciile pe care le oferim, nu ezitați să ne contactați.

Noul sediu Romfilatelia din București

MUZEUL NAȚIONAL FILATELIC

Calea Victoriei, nr. 12, sector 3, București
program de vara:
Luni-Marti închis
Miercuri- Duminică deschis: 10-18
Tel 021 312 74 99, 021 312 74 87, 021 312 55 42
Tel/Fax 021 312 55 85

Dicționar
pentru filateliști

Serie - ansamblul marcilor postale ce formeaza o anumita emisiune.

Stampila - a pune, a aplica o stampila.

Stampila postala - „ 1. Instrument postal de uz curent format dintr-un cap de metal , lemn, cauciuc sau material plastic pe care este gravata denumirea unitatilor postale, fixat pe un suport de lemn sau plastic, de lungimi diferite - pentru inlesnirea manuirii - ; in mijlocul capului se afla tipe mobile din care se formeaza elementele necesare compunerii datei calendaristice - anul, luna, ziua, ora. 2. Urma lasata pe hartie de stampila impregnata cu tus sau cerneala. Rolul stampilei postale consta, in primul rand, in anularea prin obliterare a marcilor postale, in scopul evitarii reutilizarii lor in dauna postei; stampila postala de loc si data are menirea de a indica, pe langa datele calendaristice, si elemente precum: locul expedierii, localitatea de destinatie, timpul scurs de la efectuarea expeditiei."

Stampilare - „actiunea de a stampila si rezultatul ei. Aplicarea unei stampile pe un document pentru a-i da valabilitate, pe marfuri pentu a le arata provenienta sau apartenenta, pe corespondenta pentru datare, localizare si autentificare; aplicareaindica valoarea taxelor de expediere, modalitatea de transport al obiectului de corespondenta (vapor, tren, avion).Stampilele postale indica si denumirea oficiului postal sau, dupa caz, numarul de ordine al oficiului postal, localitatea in care este situat oficiul postal si denumirea prescurtata a judetului."

https://biblioteca-digitala.ro

Francisc Ambruș
Colecționar de acțiuni, obligațiuni și polițe asigurare.
www.scripophily.ro
fery@ess.ro
0722 934 317; 0741 706 392

Universal Constantin
Cumpără și vinde timbre filatelice

București, sector 5
Str. Mitropolit Dosoftei 22
Tel.: 0744/643922,
021/3364012, 021/2107147
(firmă, orele 14 – 19)
george25@xnet.ro

Asociația Filateliștilor din București
București, sector 1
Șos. Ștefan cel Mare, nr. 2
Tel.: 021/2106348

Cema prod serv
filatelie
București, sector 3, str. Gura Ialomiței 5

Federatia Filatelică Română
București, sector 1, str. Boteanu, nr. 6
Tel.: 021/3131007, 021/6138921,
021/3134004

Kraft student service
filatelie
București, sector 5
Str. Sadului, nr. 35

ZIUA MĂRCII POȘTALE ROMÂNEȘTI Decebal

Număr de valori: 4
Valori nominale: 30 Bani; 50 Bani; 1,20 Lei; 3,10 Lei
Tirajul total al emisiunii: 397.040 timbre: 313.440 timbre în coli de 12 buc. și 20.900 blocuri de 4 timbre.
3 plicuri „prima zi" a emisiunii: 550 seturi (3 plicuri).
Cărți poștale maxime: 350 seturi (4 ilustrate)

Romfilatelia, societatea specializată în emiterea și comercializarea mărcilor poștale românești, în cadrul tematicii anuale ZIUA MĂRCII POȘTALE ROMÂNEȘTI, cu ocazia comemorării a 1900 de ani de la moartea lui Decebal, introduce în circulație o emisiune de timbre dedicată marelui rege dac Decebal (106 - 2006).

Importanța războaielor cu dacii este ilustrată în numeroase monumente realizate de Apolodor din Damasc: Columna lui Traian - pe ale cărei basoreliefuri sunt prezentate scene de luptă ale romanilor cu dacii, din cele două războaie; Forumul lui Traian și Bazilica Ulpia Traiana.

Definitoriu pentru personalitatea ultimului rege erou al dacilor este ceea ce a scris depre Decebal istoricul Dio Cassius: "Era foarte priceput în ale războiului și iscusit la faptă, știind să aleagă prilejul pentru a-l ataca pe dușman și a se retrage la timp. Abil în a întinde curse, era viteaz în luptă, știind a se folosi cu dibăcie de o victorie și a scăpa cu bine dintr-o înfrângere, pentru care lucruri el a fost mult timp pentru romani un potrivnic de temut."

Trei dintre timbrele emisiunii filatelice (cele cu valoarea nominală de 30 Bani, 50 Bani și 3,10 Lei) reprezintă o concepție grafică proprie a artistului plastic Octavian Penda. Timbrul cu valoarea nominală de 1,20 Lei asociază la harta vechii Dacii imaginea unui coif dacic.

Apariții filatelice - toamna 2006

150 DE ANI DE LA INAUGURAREA PRIMEI LINII DE CALE FERATĂ DIN BANAT (locomotive de epocă) - Nr. timbre: 6 și 1 coliță (tematic)

PRO EFIRO - Nr. de timbre: 1 coliță dantelată, 4 timbre

CONSTANTIN BRÂNCUȘI - EMISIUNE COMUNĂ ROMÂNIA - FRANȚA - Nr. timbre: 2 (tematic)

A XI-a CONFERINȚĂ LA NIVEL ÎNALT A FRANCOFONIEI - BUCURETTI - Nr. timbre: 1 (tematic)

WWF - PĂSĂRI PROTEJATE (Lopătaru Eurasian) - Nr. timbre: 4

CENTENARUL MUZEULUI ȚĂRANULUI ROMÂN - Nr. timbre: 3-4

ORDINELE ROMÂNIEI - 4 timbre.

ARTIȘTI ROMÂNI CONTEMPORANI - Nr. de timbre: 3 (tematic)

CENTENARUL FEDERAȚIEI ROMÂNE DE GIMNASTICĂ - Nr. timbre: 3-6 (tematic)

MARI ACTORI ROMÂNI - 5 timbre.

CRĂCIUN - Nr. timbre: 1 (tematic)

TVR - 50 DE ANI - Nr. timbre: 1

UNICEF - 60 DE ANI - Nr. timbre: 1 (uzual - emisiune de rezervă).

https://biblioteca-digitala.ro

Lilieci

Romfilatelia introduce în circulaţie emisiunea de timbre LILIECI.

Liliecii sunt mamifere insectivore, crepusculare şi nocturne, din ordinul Chiropterelor. Au aripile formate dintr-o membrană dublă de piele, care uneşte degetele membrelor anterioare şi se extinde pe laturile corpului până la cele posterioare şi coadă. Se orientează în întuneric cu ajutorul ultrasunetelor pe care le emit, urechea lor fiind capabilă să perceapă ecoul undelor reflectate de obstacole.

Liliecii se hrănesc cu insecte, fructe, polen, nectar, peşti, broaşte, sânge. Cei din Europa sunt exclusiv insectivori, numărând 45 de specii care se împart în trei familii. Liliecii din România (30 de specii), aparţin familiilor Rhinolophidae şi Vespertilionidae ce fac parte din subordinul Microchiroptere.

În urma degradării şi restrângerii habitatelor naturale, folosirii excesive a insecticidelor cât şi a deranjării locurilor de hibernare şi reproducere, populaţiile de lilieci din Europa s-au împuţinat.

Liliecii folosesc ca adăpost peşteri, fisurile stâncilor, scorburi şi poduri părăsite.

România, cu cele peste 13000 de peşteri, reprezintă un important refugiu şi un centru populaţional pentru liliecii din Sud-estul Europei.

Pe timbrele emisiunii filatelice sunt reproduşi următorii lilieci :

- Myotis myotis (Liliacul cu bot ascuţit), pe timbrul cu valoarea nominală de 30 bani.

- Rhinolophus hipposideros (Liliacul mic cu nasul potcoavă), pe timbrul cu valoarea nominală de 50 Bani.

- Plecotus auritus (Liliacul urecheat brun), pe timbrul cu valoarea nominală de 1,00 Lei.

- Pipistrellus pipistrellus (Liliacul pitic), pe timbrul cu valoarea nominală de 1,20 Lei.

- Nyctalus lasiopterus (Liliacul mare de amurg), pe timbrul cu valoarea nominală de 1,60 Lei.

- Barbastella barbastellus (Liliacul cârn), cu valoarea nominală de 2,20 Lei.

Emisiunea filatelică a fost realizată cu sprijinul specialiştilor Muzeului Naţional de Istorie Naturală „Grigore Antipa" din Bucureşti.

Ulcioare de nuntă III

Ulcioarele de nuntă ilustrează inventivitatea tehnică şi imaginaţia olarilor caracterizată prin originalitatea formelor, a proporţiilor, decorării şi cromaticii.

Compoziţia pare perfectă prin distribuţia simetrică, alternantă şi ritmică a motivului ornamental dar şi a celui cromatic. Ornamentele ce caracterizează ulcioarele de nuntă sunt fie geometrice (crucea, cercul, rombul, spirala), zoomorfe (barza, cocoşul, păunul, vulturul, calul, leul, câinele, şarpele), astrale (stele), ori vegetale (bradul, vrejul cu frunze şi flori, pomul vieţii, flori). Culorile frecvent folosite sunt alb, galben auriu, portocaliu, roşu, albastru, verde, negru.Ulcioarele reliefează trăsături ale creaţiei ţărăneşti, cum ar fi originalitatea, continuitatea, specificul etnic, funcţionalitatea şi nu în ultimul rând, virtuţile artistice.

Ulcioarele de nuntă ilustrate pe timbrele emisiunii sunt reprezentative pentru ceramica din judeţele Olt, Satu Mare şi Argeş. Timbrul cu valoarea nominală de 30 Bani reprezintă ceramică din Goleşti-Argeş. Timbrul cu valoarea nominală de 70 Bani ilustrează ceramică din Romana-Olt. Timbrul cu valoarea nominală de 1,00 Lei reprezintă ceramică din Oboga-Olt. Timbrul cu valoarea nominală de 2,20 Lei ilustrează ceramică din Vama-Satu Mare.

CARACTERISTICI TEHNICE:

Valori nominale: 30 bani; 70 bani; 1,00 lei; 2,20 lei Tirajul emisiunii: 1.681.200 timbre: 1.461.600 timbre în coli de 100, 219.600 timbre în minicoli de 9 timbre. 1 plic „prima zi" a emisiunii 550 buc. echipate cu seria, numerotate si obliterate cu ştampila „prima zi" a emisiunii. Carte poştală maximă: 350 seturi (4 imagini)

https://biblioteca-digitala.ro

NUMISMATICĂ

GALERIA NUMISMATICĂ

Vânzare, cumpărare, expertiză monede și decorații militare
București, sector 1,
str Academiei nr 35-37
tel: 021 312 21 76

NUMMUS S.R.L.
str Popa Tatu nr. 20

Societatea Numismatică Română
București, sector 1,
str Popa Tatu, nr. 20

Impex Zimbrul Carpatin

Str. Șelari 9-11, sector 3
315 88 16, 0788 489 942,
0723 326 422
Manole Mircea Gheorghe

VALENTIN SINCA
Numismatică-filatelie
Vânzări-cumpărări
Str. Domnița Anastasia nr. 15
0724.693.387
blazonantik@yahoo.com

Marius Monceanu –
colecționar insigne românești, monede
bizantine, grecești
Tel. 0723.033.789
email - mmonceanu@yahoo.com

Gabriel Monceanu
colecționar acțiuni vechi, tematică trenulețe

Muzeul Băncii Naționale

București, str. Lipscani 25, cod 030031

Monetăria Statului
București, str. Fabrica de chibrituri 30

Valea Regilor mai are minuni nedescoperite

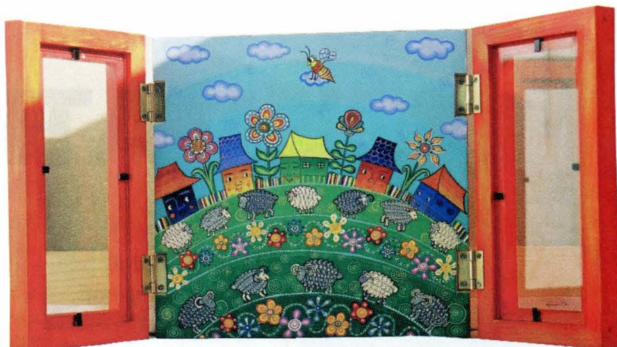

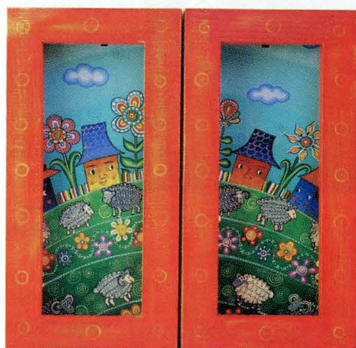
Un arheologi britanic a făcut o nouă descoperire senzațională la Luxor în Valea Regilor: un mormânt necunoscut până acum a fost depistat și localizat prin radar. Britanicul este Nicholas Reeves care a pornit să studieze zona necropolei faraonilor și a insistat foarte mult pe un perimetru unde se află și senzaționalul mormânt al lui Tutankamon scos la lumină în 1922. Noua cavitate este la puțini metri de celebrul mormânt al tânărului faraon. Zona este studiată cu insistență mai ales după ce în februarie un egiptolog American a găsit un mic mormânt cu șapte sarcofage și nici o mumie – un mormânt fals probabil. Arheologii au fost dezamăgițI pentru că ei caută în zonă morminte ale mamei sau văduvei lui Tutankamon.

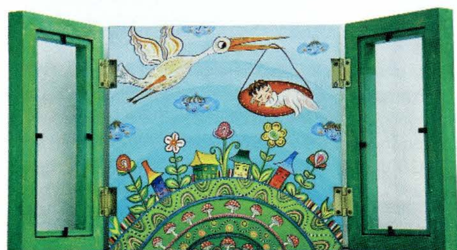
Oricum, egiptologii cultivă și ei misterele. Noua vedetă a breslei, Reeves a declarat că a descoperit noul mormânt în anul 2000 când a făcut mai multe scanări cu radarul, dar a ținut secret până acum rezultatul. În plus a mai spus că nu vrea bani ci să atragă atenția că mai există comori în Valea Regilor chiar și după sute de ani de săpături abusive și anarhice. EnglEzul nu a precizat dacă mormântul localizat de el conține vreun tezaur sau este o necropolă capcană.

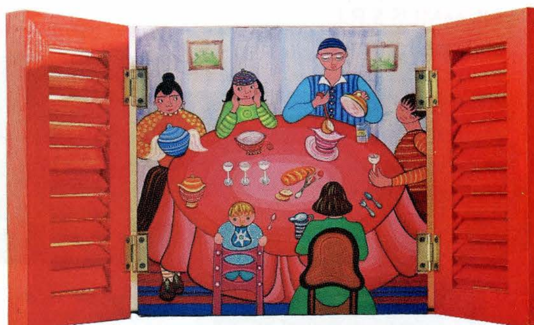
https://biblioteca-digitala.ro

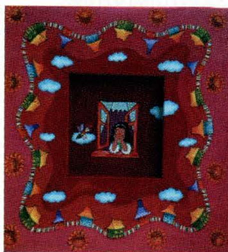

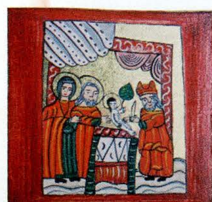

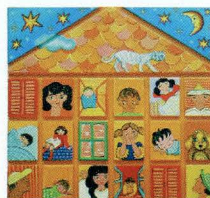
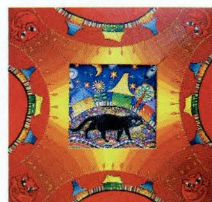

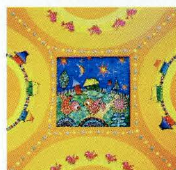

https://biblioteca-digitala.ro

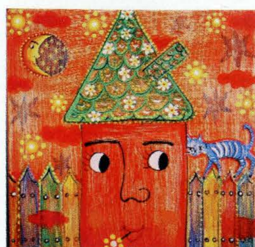
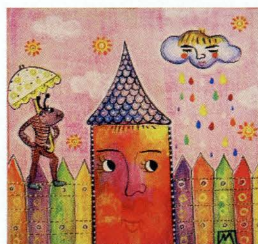
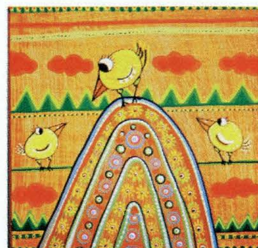

Lucrări de
CRISTINA SIMONA MARIAN
Pictură pentru cameră de copil

https://biblioteca-digitala.ro

AJUTOR RUTIER

www.acr.ro
E-mail/ acr@acr.ro

Ziua și Noaptea

021 / 222 22 22

https://biblioteca-digitala.ro